38. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. FEBRUÁR 18.

Várnai György rajza

OLCSÓ HI-FI TORONY

– Az ilyen alakok miatt deficites az Állami Biztosító.

Ki veszt ma?

Elvesztős nép vagyunk. Elveszítünk mi mindenfélét, ártatlanságot, türelmet, illúziókat, világháborúkat. És újabban, mind gyakrabban, bélyegzőket.

És gyűjtő nép is vagyunk. Gyűjtünk mi mindenfélét, egyik kedves – nyugdíjas – olvasónk például elveszett bélyegzőkről szóló újsághirdetéseket gyűjt. Kedvenc időtöltése kutatni a közlemények között: ki veszt ma? Kóstolót is küldött kincseiből: egyetlen lapból egy hónap alatt halomnyi ilyen hirdetményt ollózott ki.

És kérdéseket is fűz küldeményéhez. Leginkább az izgatja: felelősségre vonnak-e valakit ilyen ügyekben? Harminc évvel ezelőtt megpecsételődött volna annak a sorsa, akinek a kezén elkallódott egy körpecsét. Megbélyegezték volna hanyagnak, hitványnak, honárulónak. Ma már legfeljebb csak megróják, pirongatják a figyelmetlent, az bizony sovány kárpótlás, annyit ér, mint a veszett pecsét nyele.

Nyugdíjas olvasónk félig mókából, félig komolyan azt javasolja: pecsétőri munkaköröket kellene létesíteni.

Itt most álljunk meg, hiszen azért ragadtattam írásra magam, mert vitába szeretnék szállni a kedves olvasóval. Nem pecsétőrök, lordpecsétőrök kellenek nekünk, hanem inkább lordpecsétvesztők.

Ugyanis itt csupán a nagy számok törvénye érvényesül: azért vész el több bélyegző manapság, mert sokkal több van belőlük, mint valaha is volt.

Vagyis: bélyegzőből nem az a sok, ami elvész, hanem az, ami még mindig megmarad.

Most annak a fortélyát kellene kimódolnunk, hogyan veszíthetnénk el még sok-sok felesleges bélyegzőt?

A hozzá tartozó hivatallal együtt, persze.

Radványi Barna

Emese esete

„A Dombóvári ÁFÉSZ fogyókúrásoknak is ajánlotta a január 22-én megjelent hirdetésében Emese elnevezésű süteményeit, ez azonban téves feltételezésen alapult" – olvasom az ÁFÉSZ közleményét, amelyben a tévedésért elnézést kér. Az eredeti hirdetés (igaz, nem 22-én jelent meg, hanem 21-én, de hát kicsi tévedésre nem adunk!) nemcsak a lisztérzékeny gyerekeknek ajánlotta az Emese mézest, kukoricacsókot, kakaós-vaníliás süteményt, hanem azt állította, hogy fogyókúrához is nagyszerű. Egy hét múltán viszont a gyártó kénytelen volt közölni, hogy csak lisztérzékenység esetén jó az Emese, fogyókúrához alkalmatlan. A rejtély kettős: 1) Miből gondolták, hogy az Emese fogyaszt? 2) Hogyan jöttek rá ilyen rövid idő alatt, hogy mégse? Hogy is szól a közlemény: „téves feltételezésen alapult". Vagyis valakik egyszerűen feltételezték, hogy Emese megszabadít a felesleges kilóktól. Nem alapos vizsgálódás nyomán hirdették meg ezt a tulajdonságát, hanem csak úgy gondolták. Lehet, hogy nagy büszkén mintacsomagot küldtek felsőbb szervek vezetőinek, akik odaadták a feleségüknek, az asszonyok nekiestek az Emesének és vészesen hízni kezdtek? Azt mindenesetre megnyugtatónak tartom, hogy ilyen hamar kiderült a feltételezés tévessége és az Emese-szülők nyíltan közhírré tették, hogy a dolog nem jött össze úgy, ahogy gondolták.

Mert mennyi minden nem jött már össze úgy, ahogy gondoltuk, de hosszú-hosszú ideig tartott, amíg erre rájöttünk. Igaz, nem apróságokról, azaz aprósüteményekről volt szó. Milyen sokáig tartotta magát például az a feltételezés, hogy mifelénk az árak fogyókúrára alkalmasak, de legalábbis meg tudják őrizni forintsúlyukat. Azóta már erről is bebizonyosodott, hogy nem jött össze, az árak híznak, most már a környéken is, még a knédli sem képes tartani több évtizedes súlyát... Vagy itt van a kisvasutak, szárnyvonalak fogyása. Az érintett utasok már régóta mondogatják, hogy ez nem egészséges, de mostanáig azt a választ kapták, hogy igenis, ez szükséges, ez helyes. Most eljutottunk odáig, hogy a közlekedésügyi államtitkár egy kérdésre válaszolva kijelentette, hogy az ezzel kapcsolatban egy évtizede kialakult álláspont megérett a felülvizsgálatra, mivel megváltozott az energiahelyzet. Tavaly már kevesebb kisvasutat szüntettek meg, mint korábban. Vagyis még idő kell ahhoz, amíg megjelenik az egyértelmű közlemény: „A kisvasúthálózat fogyókúrára alkalmatlan. Elnézést kérünk." Ha lesz még akkor kisvasút.

És ezek – meg még több hasonló ügy – miatt tanulságos számomra Emese esete. Mert lisztérzékeny szerencsére nem vagyok, csak valóságérzékeny.

Földi Iván

ALULJÁRÓBAN

– Magánkosárfonás, magánárusítás...

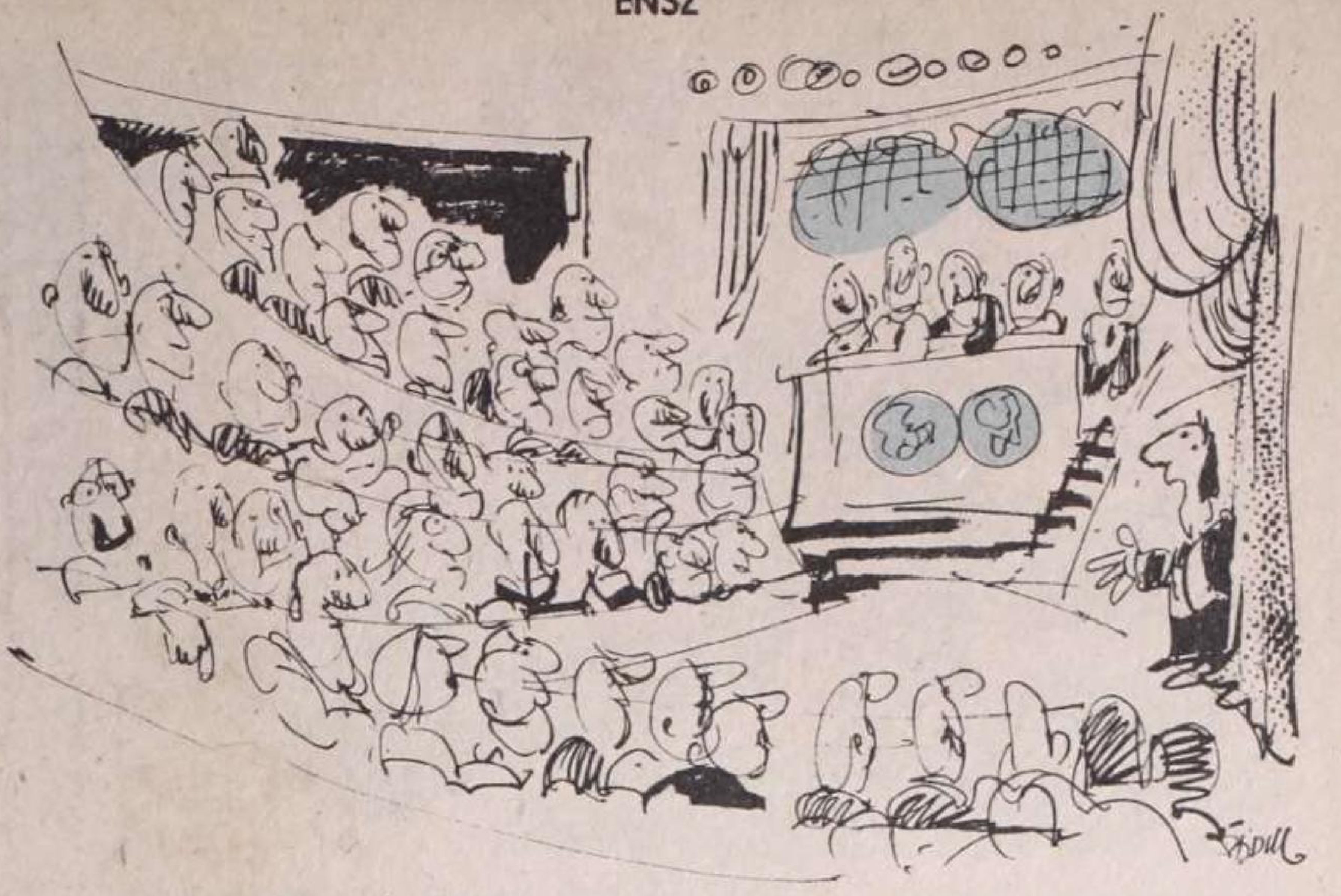
– Magánkönyvkiadás, magánárusítás.

VILMA NÉNI

– Ez az az ajándék, ami hasznos is, és nem veszik majd el a magyar vámosok!

ENSZ

– A szünetben a vitás ügyek elintézésére számháborút rendezünk.

ARANYMOSÓK

– Mindjárt kezdődik a közgyűlés, elnök elvtárs, fizetünk, amennyit fizetünk!

LAKÁS NÉLKÜL

– Látod szívem, nekünk se tépelődni kellene éjszakánként...

Ki SZERETi RONNiE-T?

Az Ovális Iroda előtt áthaladva zilaj zokogás ütötte meg a fülemet. Benyitottam. Az elnök az róasztalra borult és bömbölt, akár lőtt medve.

— Engem nem szeret senki! — kiáltotta fulladozva. — Ronnie-t senki sem szereti!

— No, no, no — mondtam, mert elvből nem vitatkozom olyannal, akinek igaza van.

— De igenis, hogy nem szeret senki! Pedig mindent megpróbáltam. Emeltem a hadsereg költségvetését! Csökkentettem a szociális alapot! Fokoztam a munkanélküliséget! Épphogy a fejemre nem álltam...

— Talán probálkozzék azzal — mondtam. — Álljon a fejére, elnök úr.

— Hogyisne! — zihálta. — Maga nem ismeri az én szövetségeseimet. Másnap tele lenne vele a kanadai sajtó. A francia. A nyugatnémet. „Reagan végre fejreállt!". „Az elnök az egyetlen lehetséges megoldást választotta!". „Az a fej ugyanis csak arra jó, hogy ráálljanak!". Mert engem nem szeret senki. Ronnie-t senki nem szereti. Itt volt ez a tv-műsorom. A lengyelekről. A legnagyobb show az emberiség történetében. Milliókba került. Világsztárok tettek hidegháborús kijelentéseket. Személyesen helyeztem kilátásba újabb megtorlásokat. Erre mi történt? Egész Amerikában egyetlen adóállomás vette át. Az angol lapok meg tudja hogyan nevezték? Politikai pornográfia. Mert engem nem szeret senki. Ronnie-t senki sem szereti.

— Mondja elnök úr, tulajdonképpen, mit akar maga megtorolni a lengyeleken?

— Hát most mondom. Azt, hogy engem nem szeret senki. Meg, hogy a szovjet is beavatkozik. A legnagyobb disznóság!

— És maguk Hondurasban? Az nem a legnagyobb disznóság?

— A legnagyobb disznóság mindig az, amit más csinál.

— De a szovjet nem avatkozik be Lengyelországban.

— Az is a legnagyobb disznóság, amit más nem csinál. Különben is, tudja miért nem avatkozik be? Hogy engem leégessenek. Ez is a legnagyobb disznóság. Én itt tépem a számat, döngetem a mellemet, ők meg csak üldögélnek odahaza, nem avatkoznak be az istennek sem és mindenki rajtam röhög. Mert engem nem szeret senki. Ronnie-t senki sem szereti. Mondja, miért nem szeret engem senki?

— Talán a neutronbomba is belejátszik — mondtam. — Meg az Eurorakéták. Maga fel akarja robbantani a világot.

— Igen, de csak azért, hogy lássam mi van belül. Nekem sikerélményre van szükségem. Tudja milyen nehéz második gyerekkorom van nekem? Kérem, én még nem játszottam, nem játszottam, nem játszottam... Hát olyan kis elnök vagyok én?

— Mit mondjak, Franklin Delano Roosevelt nagyobb volt.

— Mennyivel?

— Háát..., ha maga csak akkora elnök lenne, amekkora különbség van Franklin Delano Roosevelt és ön között... a századik születésnapján mi Reagan-évet rendeznénk odahaza.

— Azt hiszem maga sem szeret engem igazán. Ronnie-t senki sem szereti. Megtenne nekem valamit?

— Attól függ.

— Raboljon el. Most rögtön. Pár hétre. Egy hónapra. Sikerélményre van szükségem. Szeretetre vágyom. Egy túszt senki sem utál. Talán a lapok is megértőbben írnának. „Hol van Reagan?". „Mi történt az elnökkel?". Netán: „Aggódunk Ronnie-ért"... De szép is lenne...

— Tudja mit, elnök úr... én nem rabolom el magát. Nincs az a pénz.

— De miért?

— Félek, hogy a nyakamon marad.

— Hát akkor... Mondja csak, nem akadna maguknál valami az én számomra? Jól lovagolok, tűrhetően kezelem a stukkert...

— Esetleg csinálhatnánk egy idegenforgalmi csárdát a Bakonyban. Néhány magakorabeli nyugdíjast beöltöztethetnénk betyárnak... önnek be sem kéne öltöznie...

— Ronda kis válasz volt, mondhatom — szipogott az elnök. — Engem nem szeret senki. Egyet azért megtehetne. Nézze, írtam magamnak néhány üdvözlő kártyát. Szeretetre vágyom. Egy kis melegségre. Bélyeg is van rajta. Ha időnként feladna egyet-egyet a címemre. Karácsonykor... a nevem napján... Hálás lennék... Megköszönném...

— Rendben van — mondtam —, ez a legkevesebb.

Zsebrevágtam a levlapokat, az ajtó felé indultam. Alig értem a küszöbhöz, az elnök hatalmasat rúgott belém hátulról.

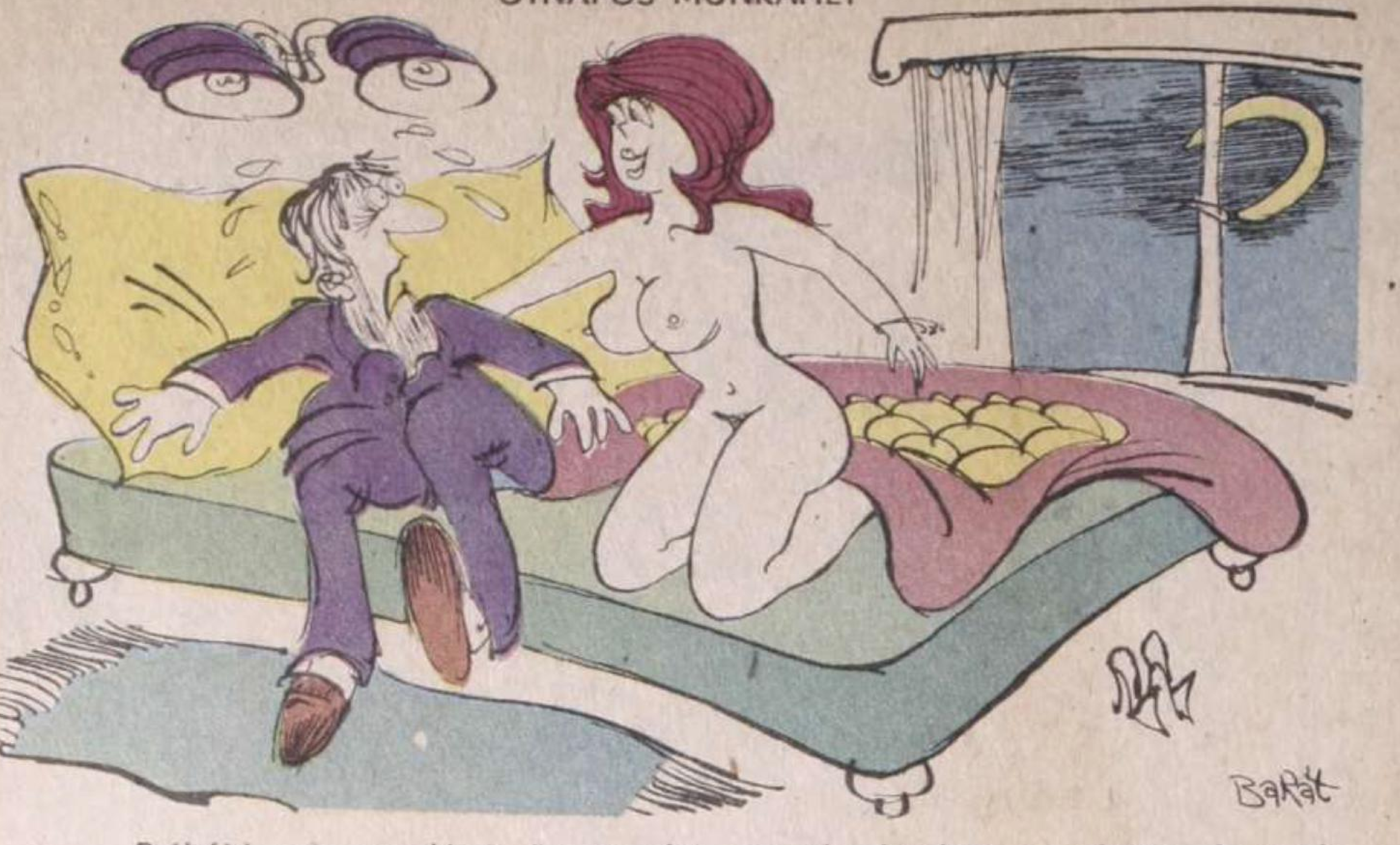
— De nem elfelejteni! — ordította.

Ezek után semmi esélyt nem láttam többé az elnök számára. Akinek már a viccei is ócskák... A sors akaratában továbbra is nyugtalankodva ballagtam át az előcsarnokon.

Az egyik sarokban Jimmy Carter üldögélt és harsányan röhögött.

Peterdi Pál

ÖTNAPOS MUNKAHÉT

– Próbáld meg egy kicsit összeszedni magad pénteken, szombaton és vasárnap . . .

TRIBÜN

Carlos Pinheiro, az FTC Curitiba—Londrina mérkőzés játékvezetője az utolsó sípszó után magához vette, majd emlékül hazavitte a labdát. A rendező egyesület feljelentette. Lopásért.

A marburgi egyetem egyik testnevelés-szakos hallgatója a futball korszerű hadrendjéről akarta diplomamunkáját megírni. Ezért a neves edzőhöz fordult tanácsért. A mester levélben válaszolt. Röviden:

— Olvassa el a könyvemet. Harminckét márkáért minden jobb kereskedésben kapható.

Az Old Edwardian Exiles csapata 1-0-ra verte a Birmingham University Wanderers együttesét. A gólt Oliver Jones rúgta. Oliver Jones szeptemberben ünnepelte a 61. születésnapját. A mérkőzést interjú követte.

— Miért játszik még mindig?

— Valamivel agyon kell ütni a szombat délutánt. Az ember vagy nézi, vagy rúgja. És nézni fázom. Egy alkalommal már vissza akartam vonulni. Beiratkoztam egy hegymászó klubba. Aztán ez abbamaradt.

— Miért?

— Észnél legyünk, fiatalember. Hol vannak hegyek Birminghamben?

Az amerikai egyetem edzője kérdezi a rögbijátékost:

— Hány vizsgád van még?

— Három.

— Miből?

— Matekból.

(p. p.)

SZILÁNKOK

HIPOCHONDER

— Ma nem fáj a fejem. Ez valami rosszat jelent.

BIZONYÍTÁS

Vannak, akik alsóbbrendű módszereket alkalmaznak, hogy bizonyítsák: felsőbbrendű emberek.

ÓRÁSNÁL ÍRORSZÁGBAN

— Tessék megnézni, hogy mi baja van ennek a bombának, tíz percet késik.

NOSZTALGIA

Több kávéházat kellene nyitni Pesten, hogy aztán átalakíthassák azokat önkiszolgáló büfévé.

REKAMIÉ

Bútorüzlet. Fiatal pár nézeget egy modern vonalú, mélybordó rekamiét. Szemükből olvasom ki: de jó lenne, ha most senki nem lenne az üzletben, csak ők ketten.

MEGALKUVÁS

— Ha már világhírű művész lennék, nem bánnám, ha utána lassan elfelejtenének.

VÁGY

— Japán vonaton szeretnék utazni. Nagyszerű érzés lehet ott szemetelni.

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

— Én télen is nyitott ablak mellett alszom.

— Igen, de pont egy vegyiüzem közelében?

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— A fiam Einstein nyomdokain halad.

— Olyan okos a gyerek?

— Nem éppen, de már megbukott matematikából.

ELSZÁNTSÁG

— Elszántam magam a legrosszabbra. Holnaptól dolgozni fogok.

CSOMÓ

Béla csomót kötött a zsebkendőjére, hogy ne felejtse el a jogait, és hogy ne felejtse elfelejteni a kötelességeit.

AZ ELSŐ EBÉD

Az ifjú férjet kipirultan fogadja az újdonsült asszonyka:

— Ez az első ebédem. Nos, hogy ízlik?

— Pocsék, ehetetlen.

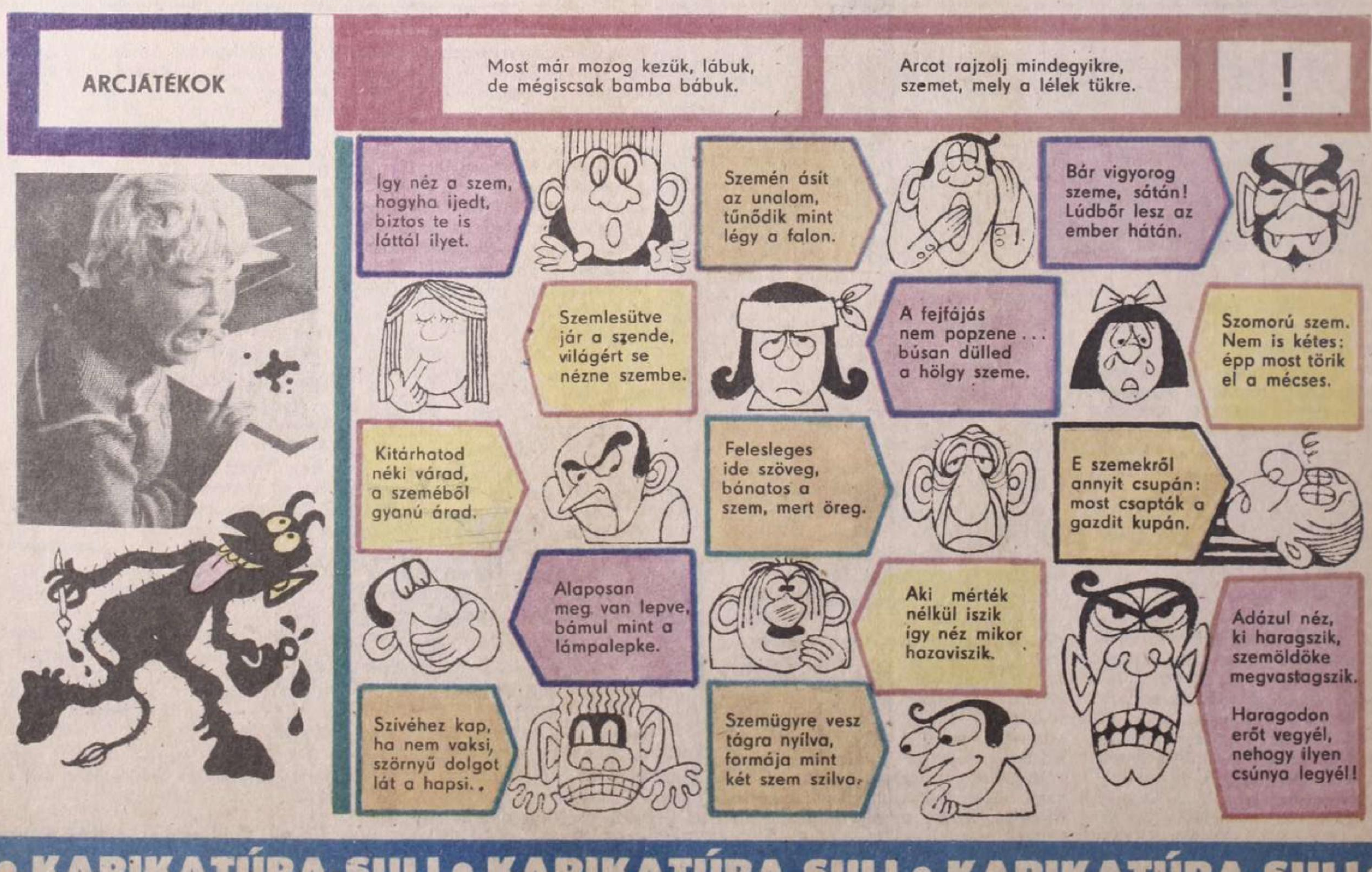
— Most már bevallhatom, hogy a sarki étteremből hozattam.

MINDIG A MÁSIK

— Ahogy mennek az évek, úgy érzem, hogy öregszel.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY: • KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI • NEGYEDIK LECKE

• KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI •

– Azt hiszem doktor, szűnőfélben van a kisebbrendűségi komplexusom...

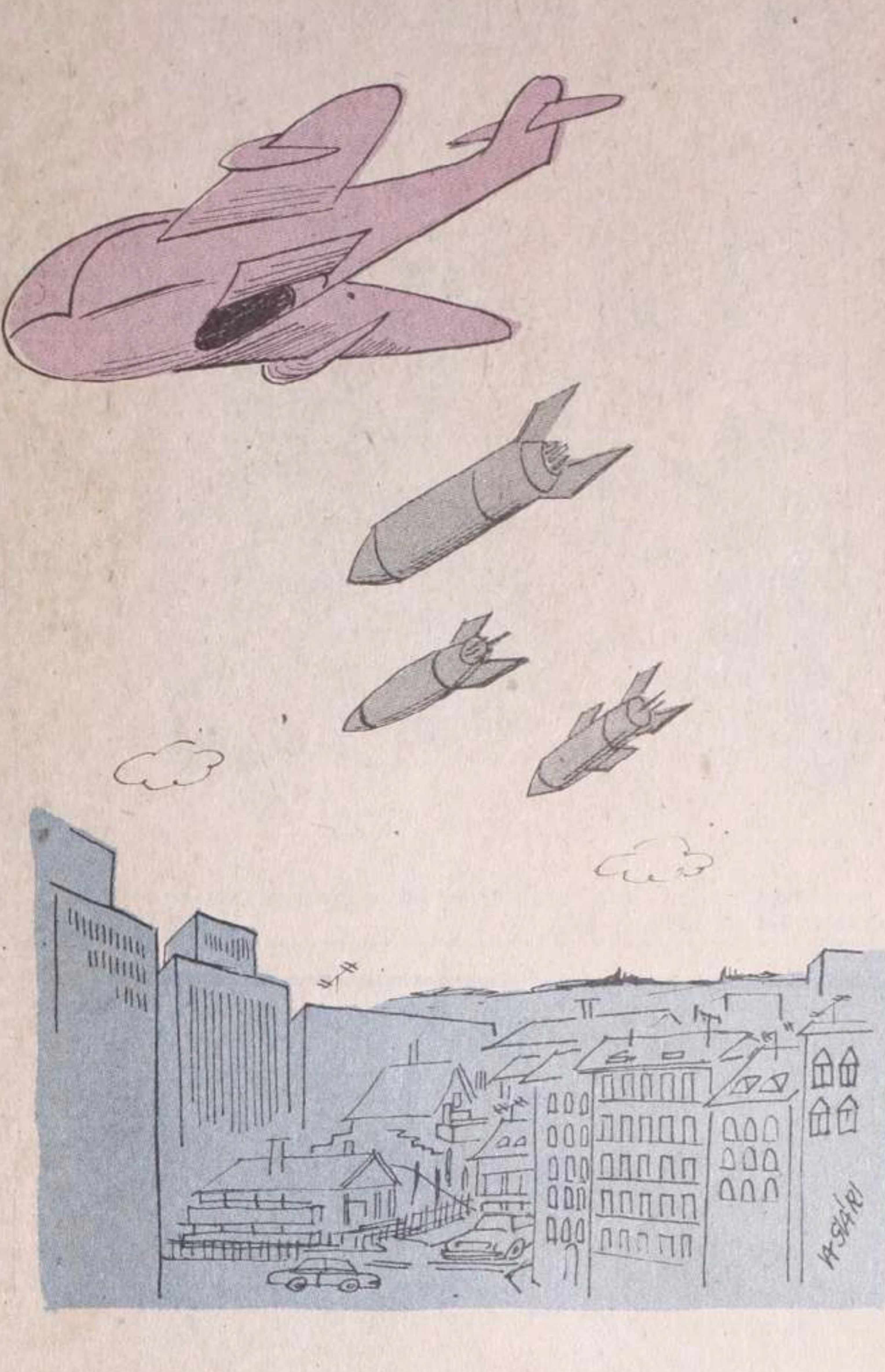
– Mennyivel kapunk többet, hogy emelkedett a nyugdíjatok?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nemrég olyan gyorsan hajtottam — dicsekszik az egyik autós a másiknak —, hogy az út mentén sorakozó távírópóznákat cölöpkerítésnek láttam.

— Az semmi! — dupláz rá a másik. — Tegnap olyan éles szögben fordultam meg a kocsimmal, hogy láttam hátul a rendszámtáblámat.

VESZÉLYES HULLADÉK

MILYEN FORINTOT ADNAK NEKEM?

Esküszöm, hogy nincsen üldözési mániám, csak annyi, hogy valóban üldöznek, de lehetséges, hogy én másféle forintot kapok, mint a többiek?

Tudom, hogy sokat teszünk azért, hogy a forintunk külföldön is annyit érjen, mint itthon, hogy egyformán jó pénz legyen a forint és a devizaforint, de arra álmomban sem gondoltam, hogy *belföldön* is kétféle értékű forint van forgalomban, és hogy *énnekem külön nyomnak egy rosszabbat!*

Orvosi bizonyítványt hozhatok arról, hogy nincsenek kényszerképzeteim és nem állítok eszetlenségeket. Ezért, ha azt mondom, hogy a másodunokabátyám kemény forintban kapja a fizetését, én meg puhában, akkor ne tessenek megmosolyogni!

Azért hozom fel példának az unokabátyót, mert egészen egyforma fizetésünk van, ötezer forint neki is, nekem is.

Na már most a bátyó felesége is éppen annyit keres, mint az én feleségem és ehhez nekik is van két gyerekük és nekünk is.

Most tessék idefigyelni! Ugyanaz a pénz énnálam tíz napig tart, ami a bátyónál harmincig. Azt mondtam; ugyanaz a pénz. Hát ugyanaz? Ugye, hogy valahol nem stimmel valami?!

A múltkor náluk voltam és az asztal sarkára ki volt téve három darab százas, valamire odakészítették. Gyorsan kivettem az én zsebemből egy százast és összehasonlítottam az ő százasaikkal. Hát kérem, ha valaki nem olyan világos fejű, mint én, és nem gyanakvó, istenbizony nem tudná megkülönböztetni a kétféle százast, olyan tökéletesen azonosra nyomták mind a kettőt! Fantasztikusan ügyes munka! És az én százasom mégis a harmadát sem éri!

Nem akartam kicserélni az ő százasukat az enyémmel, nem vagyok jellemtelen, de tettem egy próbát: megkérdeztem tőlük, mennyit költöttek a vacsorára, úgy körülbelül? Azt mondták, ötven forintot. Erre gyorsan hazamentem és megvacsoráztam, azután pedig összeadtam, hogy mennyit ettem és beszoroztam a családtagok számával. Megint nem tévedtem: az *én forintomból* százhetven volt a mi vacsoránk, úgy, hogy nekem már nem is jutott sajt.

Reggel egy nyugdíjas nénit követtem az önkiszolgálóban, titokban figyeltem. Egy nagy kosarat töltött meg mindenfélével, alig tudta cipelni, a pénztárnál egy százassal fizetett és még visszakapott négy forintot. Gyorsan megtöltöttem én is egy kosarat, körülbelül úgy, mint a néni és a pénztárnál háromszáztíz forintot mutatott a gép!

A bátyó a múlt évben a belföldi, jó forintjából külföldön nyaralt három hétig a tengerparton. Én ugyanannyi keresettel tavaly három napot nyaraltam Pomázon egy turistaházban, úgy hogy az első két napot az előszezonban nyaraltam, amikor olcsóbb, a harmadik napot pedig az utószezonban.

Az én forintom annyira puha, hogy két évvel ezelőtt vásároltam részletre egy mosógépet, amit azóta is fizetek, és még mindig annyival tartozom, amennyiből két mosógépet vásárolt a bátyó azóta, akinek volt rá kemény forintja, hogy egyszerre kifizesse. Nem szép, hogy kétféle belföldi forint is forgalomba került és hogy mivel érdemeltem én ki azt, hogy én mindig abból kapok, ami gyorsabban elfogy.

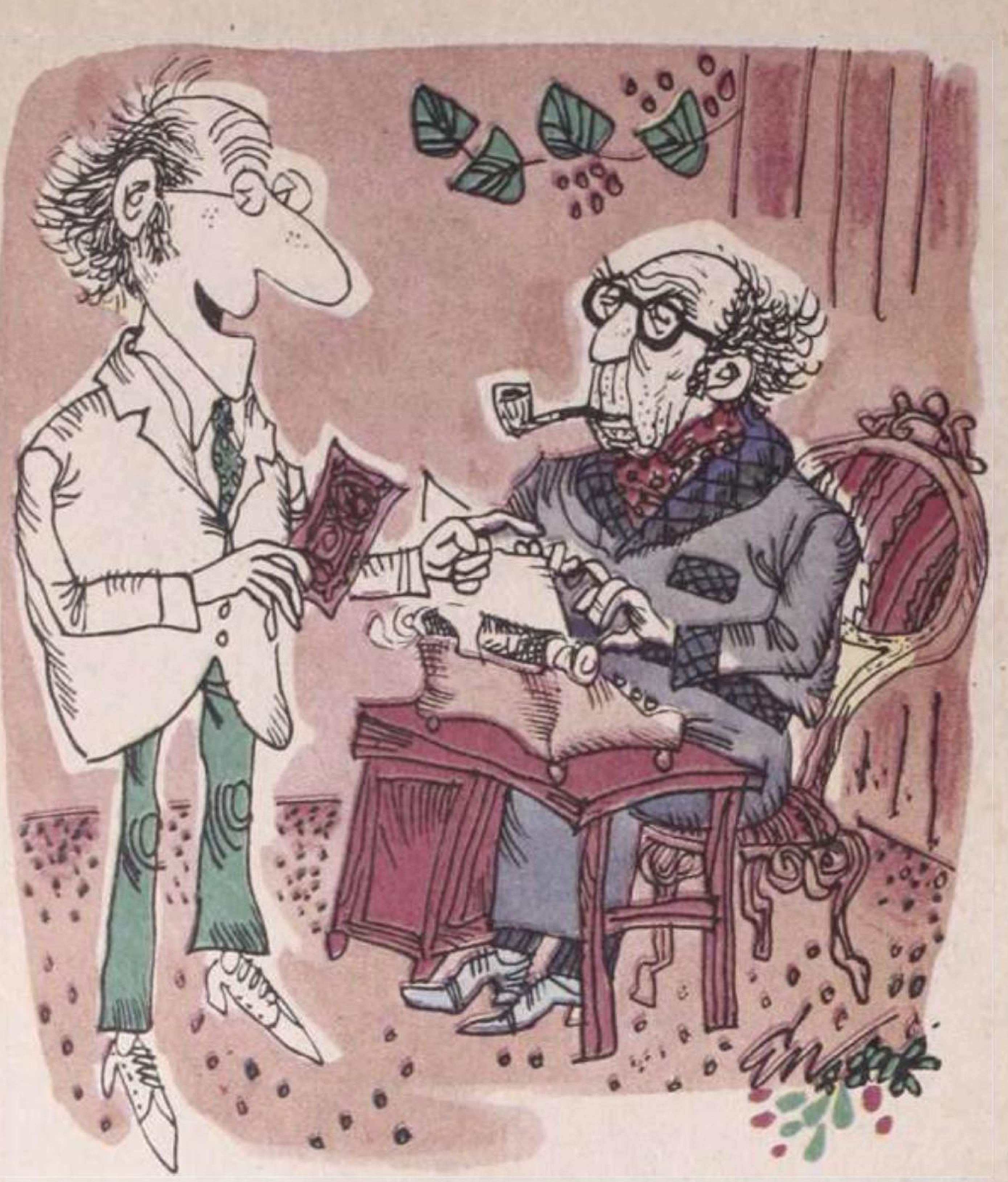
Azért volt egy jó napom is, tegnap. Jóbarátom, akivel egy cégnél dolgozom, elpanaszolta, hogy tízezer forintot keresett egy hét alatt, és hogy nem tudja, hol a tízezer forintja, mintha a föld nyelte volna el.

Lehetséges, hogy az én fizetési borítékomba előkészített pénzt kapta véletlenül? Hallgattam, mint a sír!

Mindenesetre megfigyelem, hogy a következő hónapban jobban jövök-e ki a pénzemből. Egyszer nekem is járhat kemény forint!

Somogyi Pál

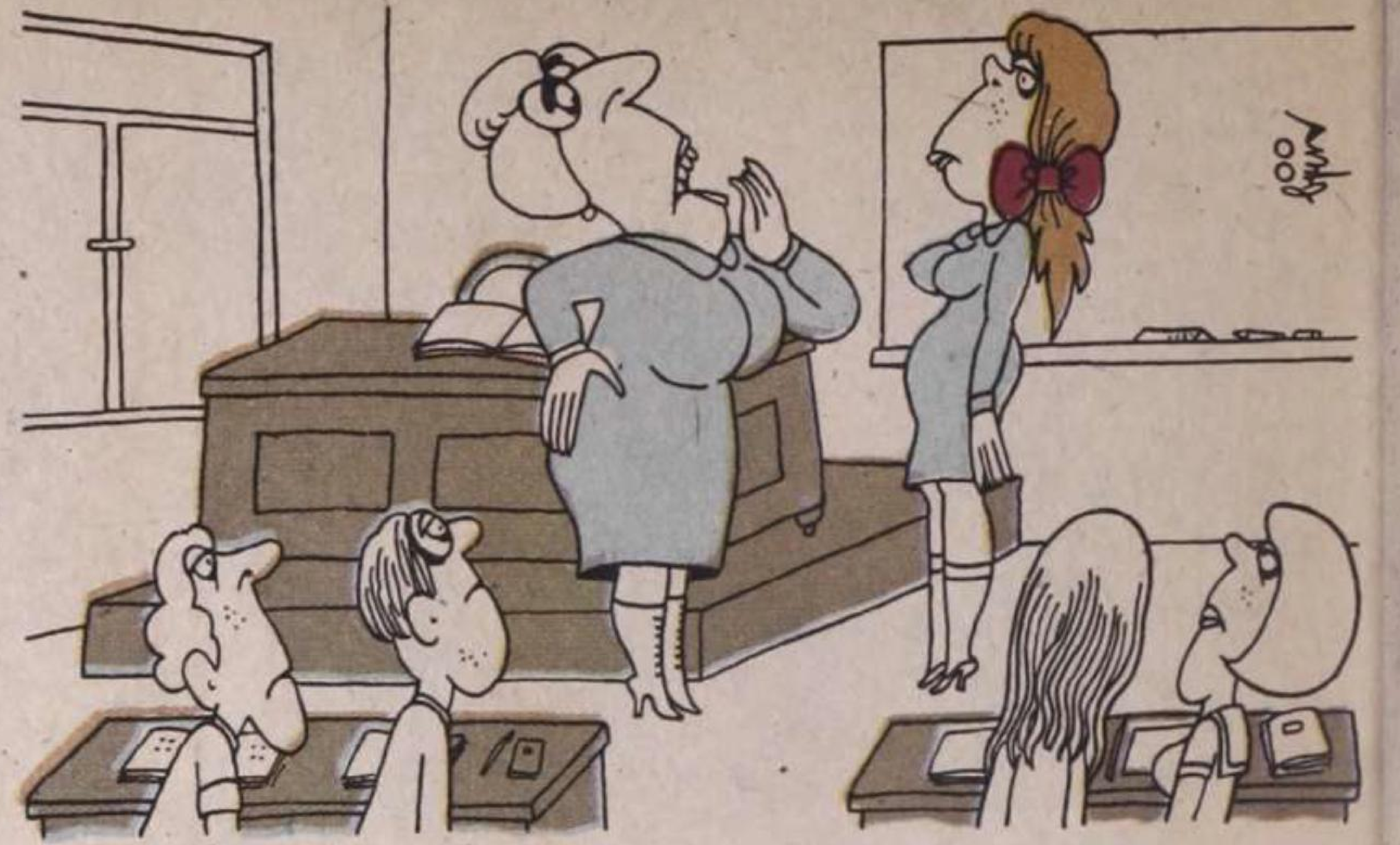
MEMOÁRIRÓNÁL

– Öregem, nem leszek hálátlan, ha engem jó színben tüntetsz fel az utókor előtt.

ÉBER PEDAGÓGUS

– Azonnal küldd be a szüleidet kislányom!...

DIVATCSIZMA

– Maga elefánt...

TANULNI SEHOL SEM SZÉGYEN

Elárulom a bélszínrolád sütésének titkát: tegyünk olajat vagy zsírt a serpenyőbe, rakjuk a nyers húsdarabokat az átforrósodott olajba, zsírba, lassú tűzön süssük ki az adagokat és hasábburgonyával tálaljuk. Van még egy titkom: a receptet nem szakácskönyvben olvastam, nem is egy híres, Oscar-díjas magyar szakács mondta el, hanem egy hivatalban hallottam. Beléptemkor az irodavezető udvariasan elnézést kért, hogy éppen telefonál, majd gondoskodó édesanyaként a recept elmagyarázásával távirányítva dirigálta iskolából hazatért kislányát. Be kellett mennem egy másik osztályvezetőhöz is, de csak az előszobáig jutottam el, ahol is a titkárnő megállított, miközben hites urának mondta telefonba a fellebbezhetetlen napiparancsot: szabolcsi jonatánalmát vegyen, mert vasárnap csontleves lesz, bakonyi sertésszelet galuskával és almáspite. A menü hallatán eltűnődtem: jóságos ég, mennyi hasznos ismeretanyagra tesz szert az ember a különböző hivatalokban. Hiába, tanulni sehol sem szégyen.

Hogyan kell Arvalinnal kiirtani hétvégi házunk hívatlan vendégeit, az egereket és a pockokat? A tennivalók sorát adóhivatali ügyintéző magyarázza szakszerűen két paragrafus ismertetése közben, a tapétázás házilag kivitelezhető fogásaira pedig közbekotyogó társa hívja fel szíves figyelmemet. Van-e vizelethajtó hatása a Hypothiazid

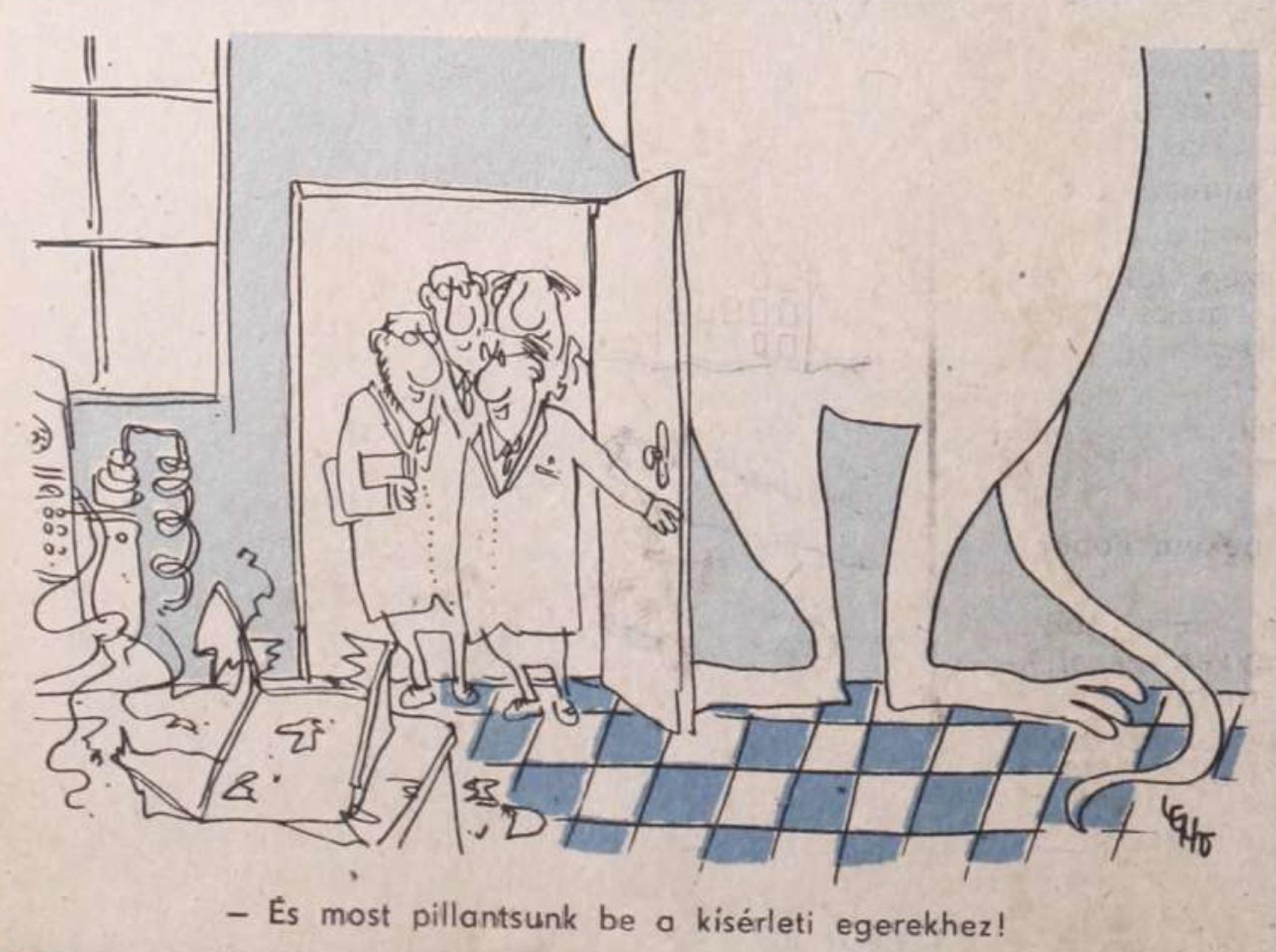

nevű vérnyomáscsökkentő gyógyszernek? A pontos választ orvos helyett az áruházi vevőszolgálat vezetője árulja el. Hogyan lehet olcsón, betontetővel ellátott emésztőgödröt ásni, falazni? Nem gond. Irány az anyagnyilvántartó iroda, majd ott megtudom. Pszichológiai szempontból milyen hatása van a motivációnak az emberi tevékenységek lefolytatására? Amíg a külföldi társasutazás ügyeit intézve a pénztárpult előtt várakozom, a felsőfokú vizsgára készülő ügyintézők párbeszédéből ez is kiderül.

Mások szakmai folyóiratokat, szakkönyveket tanulmányoznak, továbbképző tanfolyamra járnak, könyvtárnyi irodalmat kutatnak át, hogy megfelelő szaktudás birtokosai legyenek. Nekem erre nincs szükségem. Nyitott füllel járom a hivatalokat, a különböző intézményeket, bólogató türelemmel végighallgatom a sokoldalúan képzett, magánügyeikkel foglalkozó illetékeseket, s tudásban gyarapodva távozom.

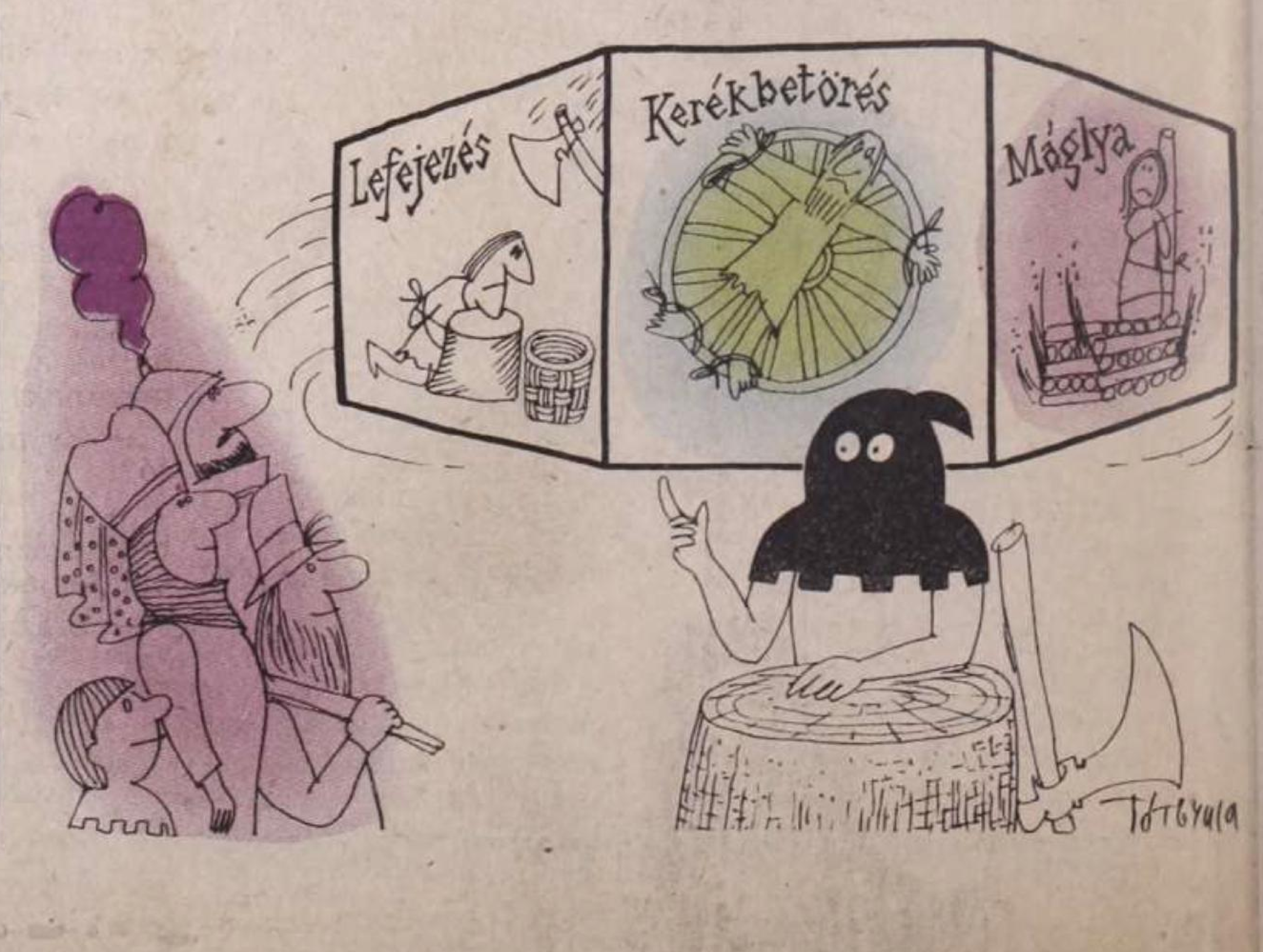
Apropó, holnap tüdőszűrésre kell mennem. Állítólag a gépkezelő technikus amatőr közgazdászként szívesen beszél arról, hogyan növekszik a profitráta egyes iparágakban értékarányos árak feltételezése mellett a bővített tőkés újratermelés viszonyai között. Mi bajom lehet? Legfeljebb két mély lélegzés között végighallgatom.

Kiss György Mihály

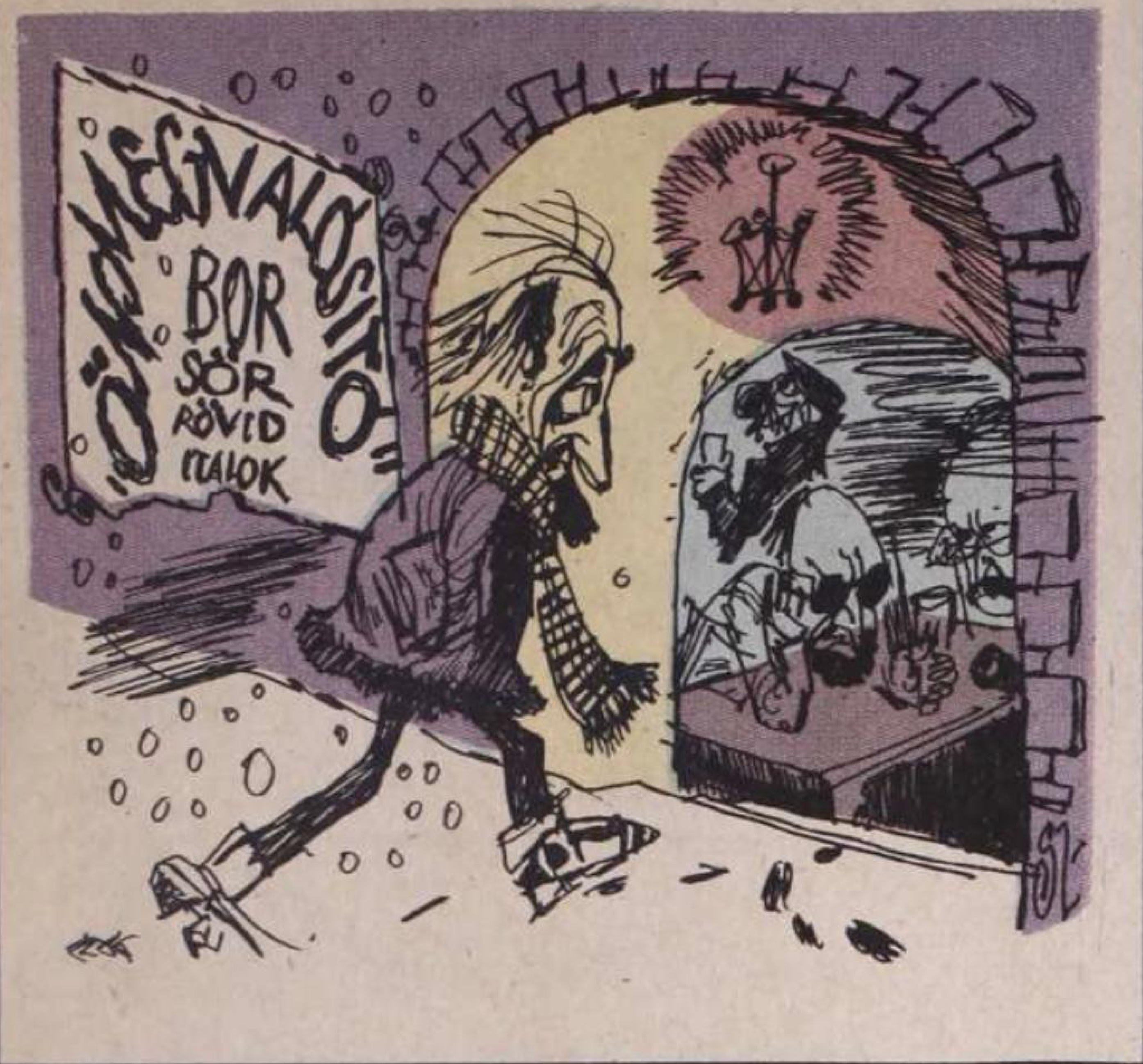

– És most pillantsunk be a kísérleti egerekhez!

KÖZÉPKORI MŰSORAJÁNLAT

ÚJDONSÁG

MUNKAHELYI TORNA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két barátnő beszélget:

— Az én férjem író. Minden évben közöl egy szerelmi regényt.

— Az én férjem pedig minden hónapban elhallgat egyet.

FÜSTJEL

– Sikerült megkötni a nyugati üzletet...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy idős asszony száll fel a zsúfolt villamosra. Odaszól egy ülő fiatalembernek:

— Uram, megengedi, hogy átadjam magának az állóhelyemet?

— Hogyan lehet az, hogy téged választottak a horgászegylet elnökének?

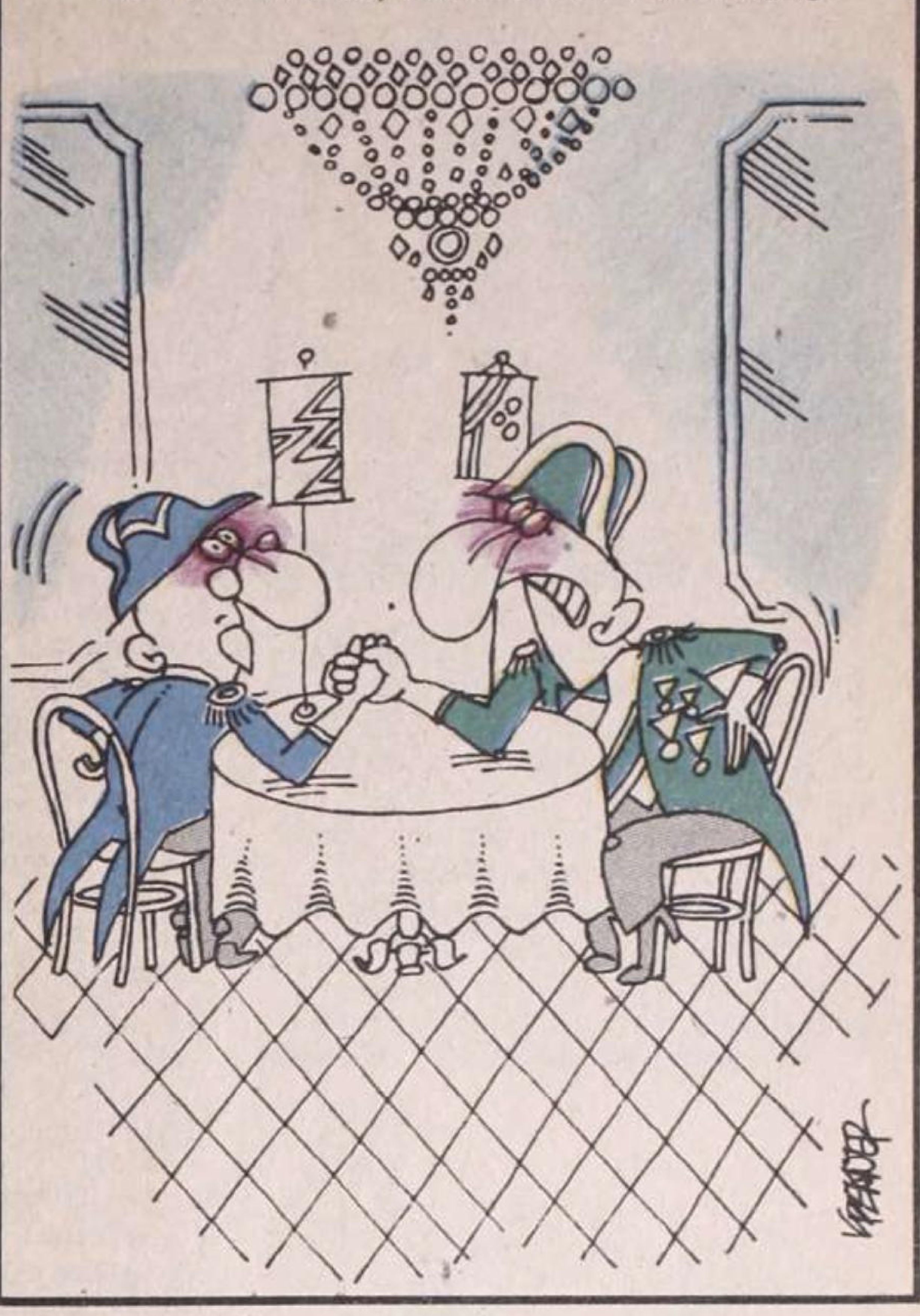
— Mert minden tag közül nekem van a leghosszabb karom!

A pszichiáter kérdi a pácienstől:

— Mondja, miért olyan zárkózott? Talán örökölte?

— Igen, doktor úr. Az apám ugyanis sok helyen volt bezárva...

NEM HIVATALOS, NEM BARÁTI TÁRGYALÁS

PESTI PLETYKÁK

— Magának mennyivel emelik?

— Nekem mostanában csökkentik.

— Na, várjon csak, nem a zsebpénzére gondoltam!

— Elég, ha én gondolok rá! Ha rágondolok, mindig meg akarok inni egy üveg sört bánatomban.

— Ne tegye! Hallottam, hogy a szeszes italok árát ismét felemelték, de nem szólt senki.

— Ha nem szólt senki, akkor senki se tudja!

— A pincérek és az eladók tudják!

— Akkor én otthon maradok, nem megyek sehova.

— Ne tegye! Az is drága.

— Csakhogy az én feleségem nagyon igénytelen!

— És hány négyzetméter?

— A feleségem?

— A lakása.

— Hát, nem is tudom...

— Ha nem tudja, akkor is felemelik a lakbérét!

— Maga honnan tudja?

— A sógorom mondta.

— Nem szép tőle! Mit avatkozik a maga sógora az én lakbérembe?!

— Csitt! Ne lármázzon itt, mert más is meghallhatja! Én csak jót akarok magának!

— És mi nekem ebből a jó?!

— Jó, ha előre tudja, hogy száznegyven százalékkal fogják emelni!

— Száznegyven százalékkal?! Ez biztos?

— Biztos. Egy rendőr mondta.

— Akkor a feleségem megőrül!

— Ne tegye! Vigye el inkább egy társadalmi vitára!

— Az mennyibe kerül?

— A vita díjtalan. És ott elmondhatják, hogy mi a véleményük a lakásreformmal kapcsolatban.

— Mi a véleményünk?!

— Maga nem tudja, hogy mi a véleménye?

— Tudom, ha tudom, hogy mi a vita. De ha nem tudom, hogy mi a vita, akkor azt se tudom, hogy mi a véleményem. Nem kérdezné meg a sógorát, hogy mi a véleményem?!

— Nem tehetem, mert ő most nagyon el van foglalva a lakáscseréjével!

— Mire cseréli a lakását?

— Egy üres hivatalra.

— Üres hivatalra?

— Igen. Ebből a hivatalból ugyanis mindenki elköltözött egy kisvállalkozásba.

— Na és, milyen ipart űz majd a sógora a hivatalban?

— Rémipart.

— Ne ijesztgessen!

— De igen! Én is betársulok hozzá, aztán száz forintért akárkinek adunk egy rémhírt.

— Akkor én feljelentem magát!

— Ne tegye! Mindenki jobban jár, ha száz forintot fizet egy olyan hírért, ami nem igaz, mintha egy csomó pénzt fizet azért, ami igaz. Érti?

— Értem. Itt van kétszáz forint!

— Mit akar érte?

— Mondjon két olyan rémhírt, amitől két hónapig nyugodtan élhetek!

Tormai László

TÉLI UTAZÁS

– Mintha már nem csúszna annyira...?

MINTAFŐNÖK

Én bizony nem értem az embereket... Semmi se elég nekik. Akármilyen jó dolguk van, nem becsülik meg magukat. Ha a kisujját mutatja nekik valaki, az egész kezét akarják...

Itt van például a mi üzemünk, meg a mi igazgatónk.

Esküszöm, ha valahol megbecsülik a dolgozót, akkor nálunk megbecsülik. Ha valahol van egyenlőség, a mi üzemünkben van. Ha valahol emberséges az igazgató, a miénk az.

Tudják, milyen a mi igazgatónk? A mi igazgatónk, maga a két lábon járó üzemi demokrácia.

Bejön az üzembe, átöleli a portást.

— No, mi újság, Gyula bácsi? Mi van a kisunoka fülével?

A fülével! — tetszenek érteni?

— Hát persze, hogy tetszenek érteni, hiszen nem a maguk fülével van baj, hanem a portás bácsi kisunokájának a fülével.

De ezt a mi igazgatónk tudja, számon tartja, mintha csak ő lenne a háziorvosa.

Beszáll a liftbe, de nem ám szótlanul, mogorván, hanem azt kérdi mosolyogva a liftes nénitől:

— No Rózsi néni, megmetszette már a barackfákat?

Mert ő azt is tudja, figyelemmel kíséri, hogy a liftes néninek kertje van és abban barackfák vannak és azt metszeni szokja.

A folyosón éppen söprik a szőnyeget. Tudják, mit csinál a diri? Nem fogják elhinni! Odamegy, kiveszi a partvist a takarítónő kezéből, és elkezdi söpörni vele a szőnyeget.

— Segítek magának, Julis néni, tudom, hogy kínozza az isiász. Nekem sem esik le az aranygyűrű az ujjamról, ha mozgok egy kicsit!

A gépírószoba előtt elhaladva, benyit az ajtón és bekiabálja a kiscsibéknek:

— No, gyerekek, milyen volt tegnap a buli? Voltak rendes krapekok?

Így mondja, Isten az atyám, hogy „krapekok". Nem érdekli, hogy illik-e ez egy ilyen magas rangú elvtársakhoz, vagy nem. Mindenkihez van egy jó szava, érdeklődő kérdése, tudja, hogy kinek hány gyereke van és kinek van zűrje az anyósával...

Hát ilyen ember a mi igazgatónk! Embernyi ember.

No, most gondolhatnák, hogy egy ilyen helyen a kollektív szellem is jó. Hát nem, kedves elvtársaim. A kollektív szellem nálunk pocsék. És azért pocsék, mert az emberek hálátlanok. Nem demokrácia kell ezeknek, hanem kutyakorbács...

Mert ahelyett, hogy értékelnék ezt a bánásmódot és ezt a főnököt, aki apjuk helyett anyjuk, ahelyett, hogy megnyalnák a tíz ujjukat, hogy így csucsujgatja őket a vezetőség, ezek a huligánok egymás után lépnek ki a vállalattól.

És ami a legfelháborítóbb, azok is kilépnek, akikkel az igazgató a legdemokratikusabb volt, akikkel összetegeződött, akiket a legjobban dédelgetett.

Még a portás bácsi is kilép.

— Miért lép ki Gyula bácsi? — kérdem tőle —, hiszen magához mindig olyan kedves volt a diri?

Azt feleli a hálátlan:

— Ne lett volna kedves, de csinálta volna rendesen a dolgát. Már második éve alig kapunk részesedést. Tiszta csődtömeg ez az üzem...

A liftes néni is kikérte a munkakönyvét.

— De hiszen még a barackfái után is érdeklődött a főnök, maga mégis itthagyja?!

— Kint vagyok az összes vizekből a barackfákkal — vágja oda pestiesen. — Inkább arra lenne gondja, hogy legyen egy öltözőszekrény a ruháinknak.

És képzeljék, az a takarítónő, aki helyett söpörni se restellt, az a drága, demokratikus ember, még az is felmondott.

— Tudja, mit mondok?! — pattogott. — Nekem ő ne söpörjön. Inkább engedné, hogy a gondnokság vegyen egy porszívót, amiért már évek óta könyörgünk... De arra nincs pénz!

Hát ilyeneket mondanak az emberek. Igaz, ami igaz, rosszul megy az üzemnek, nincs anyag, állnak a gépek, ha meg mennek, akkor a bóvlit nem tudják eladni, mert a minősége rossz. Szóval vannak még hibák...

De hát azt is be kell látni, mindennel nem foglalkozhat egy igazgató. Van neki elég dolga a demokráciával!

Novobáczky Sándor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Cvihoreknek volt egy nőismerőse, aki feljárogatott a legénylakására. Azonban valahányszor felment hozzá, távozáskor mindig kijelentette:

— Vedd tudomásul, hogy többet nem jövök fel ide.

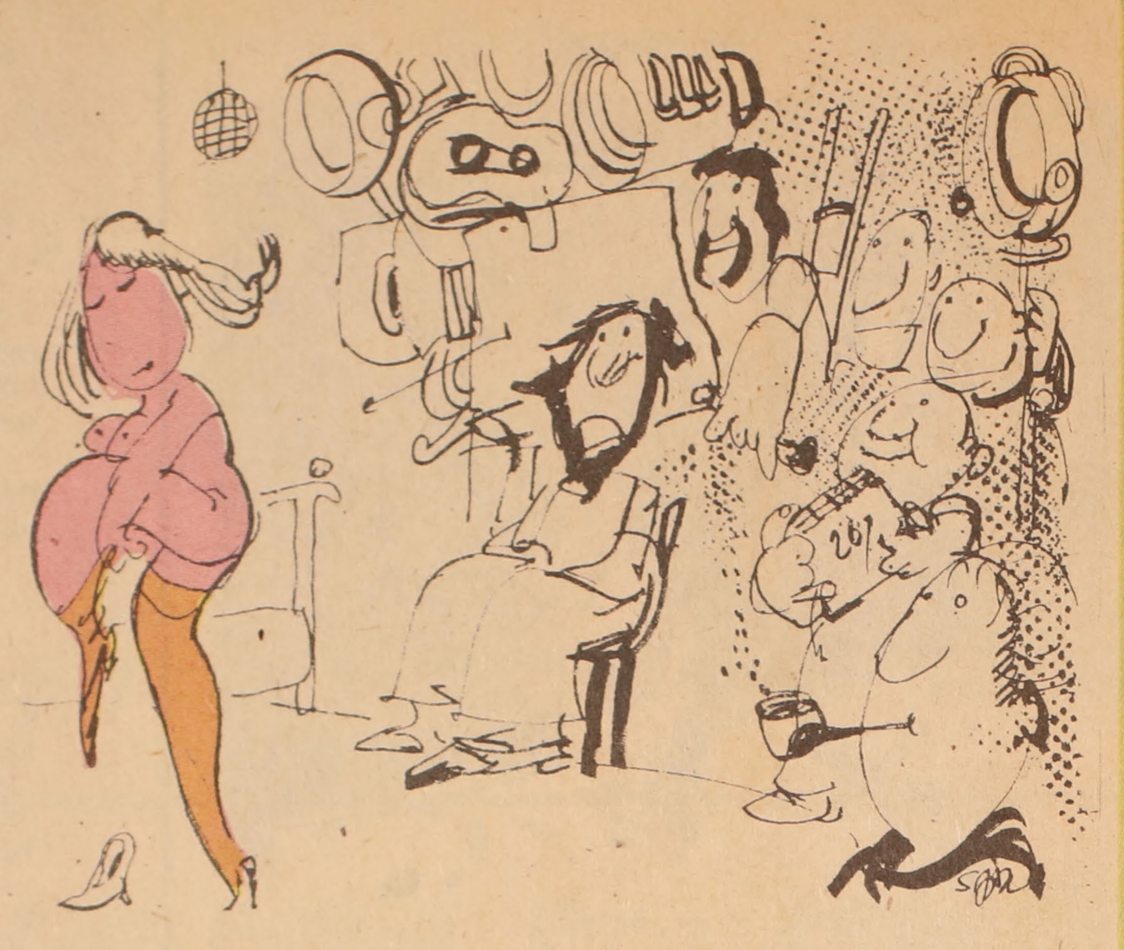
— Aztán miért nem?

— Mert én tisztességes nő vagyok.

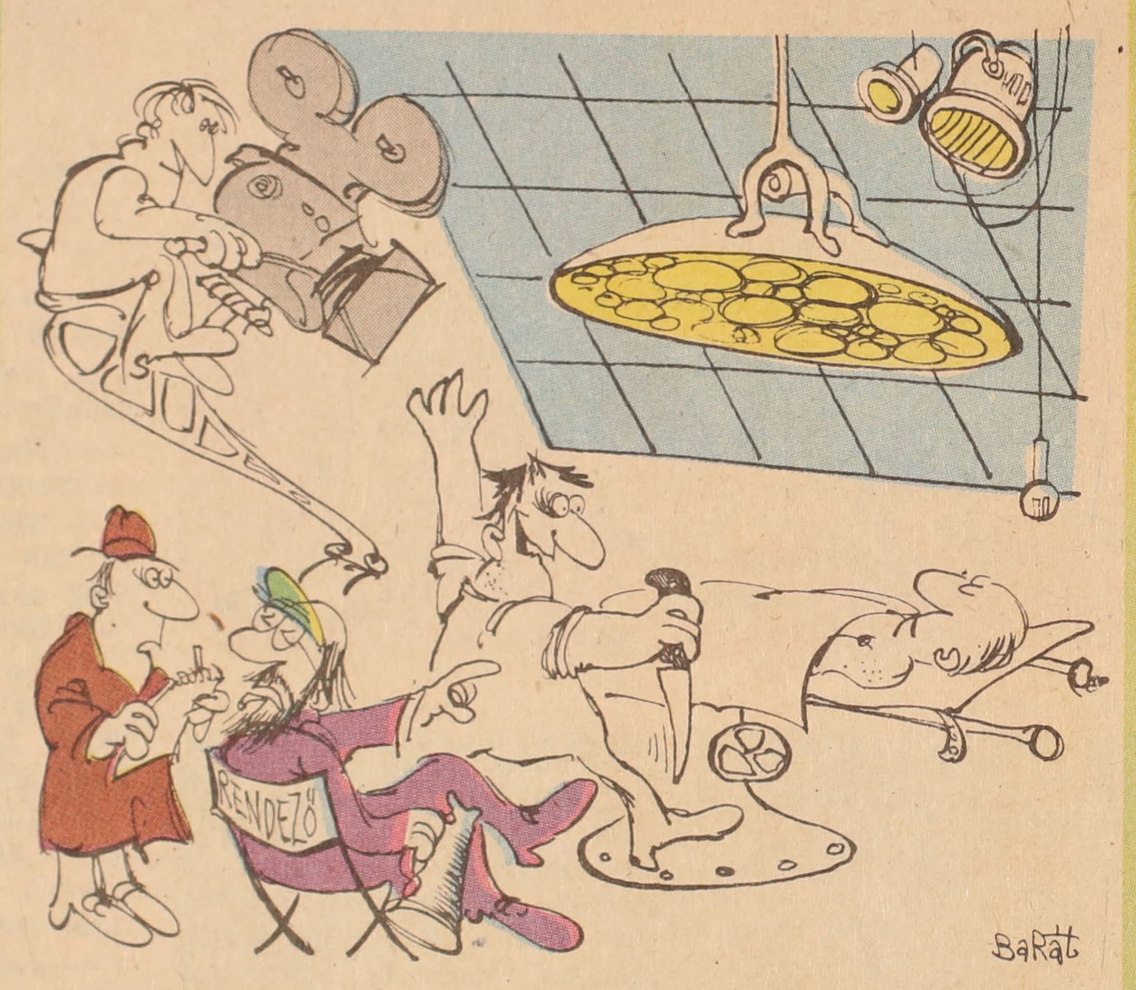
— És miért jöttél fel eddig?

— Na hallod, hiszen ebből élek.

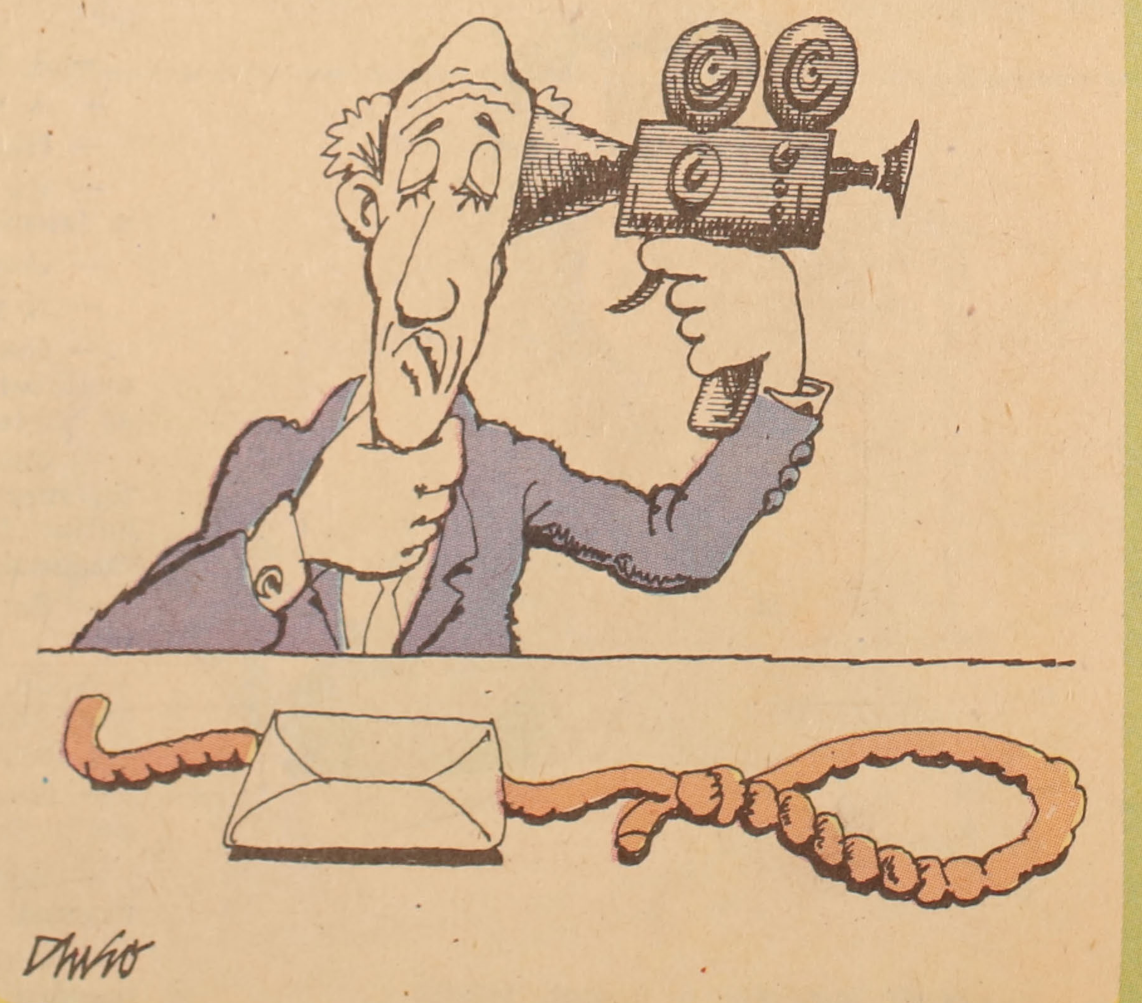
A mi játékfilmszemlénk

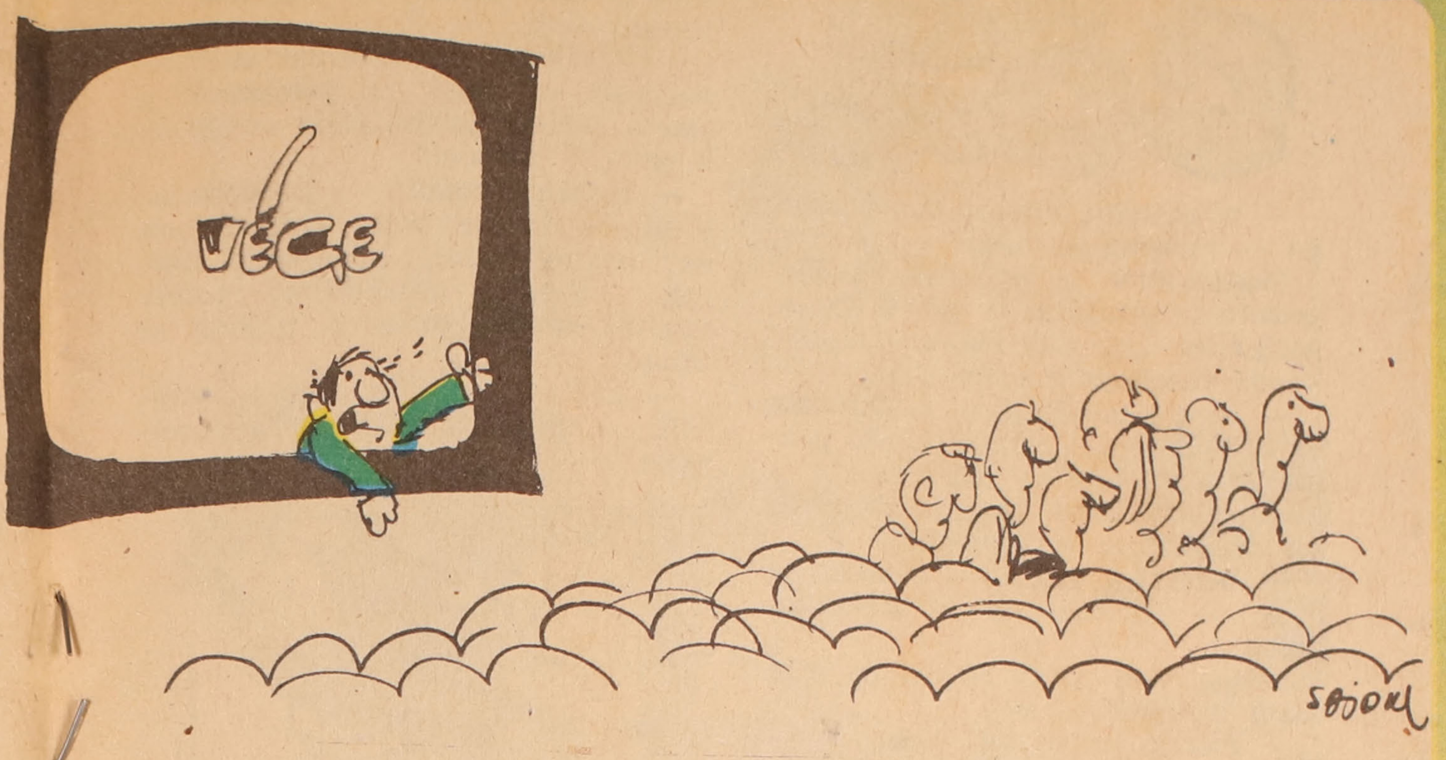

– Hányszor kell ennek levetkőznie, amíg visszaszokik a közönség a moziba?

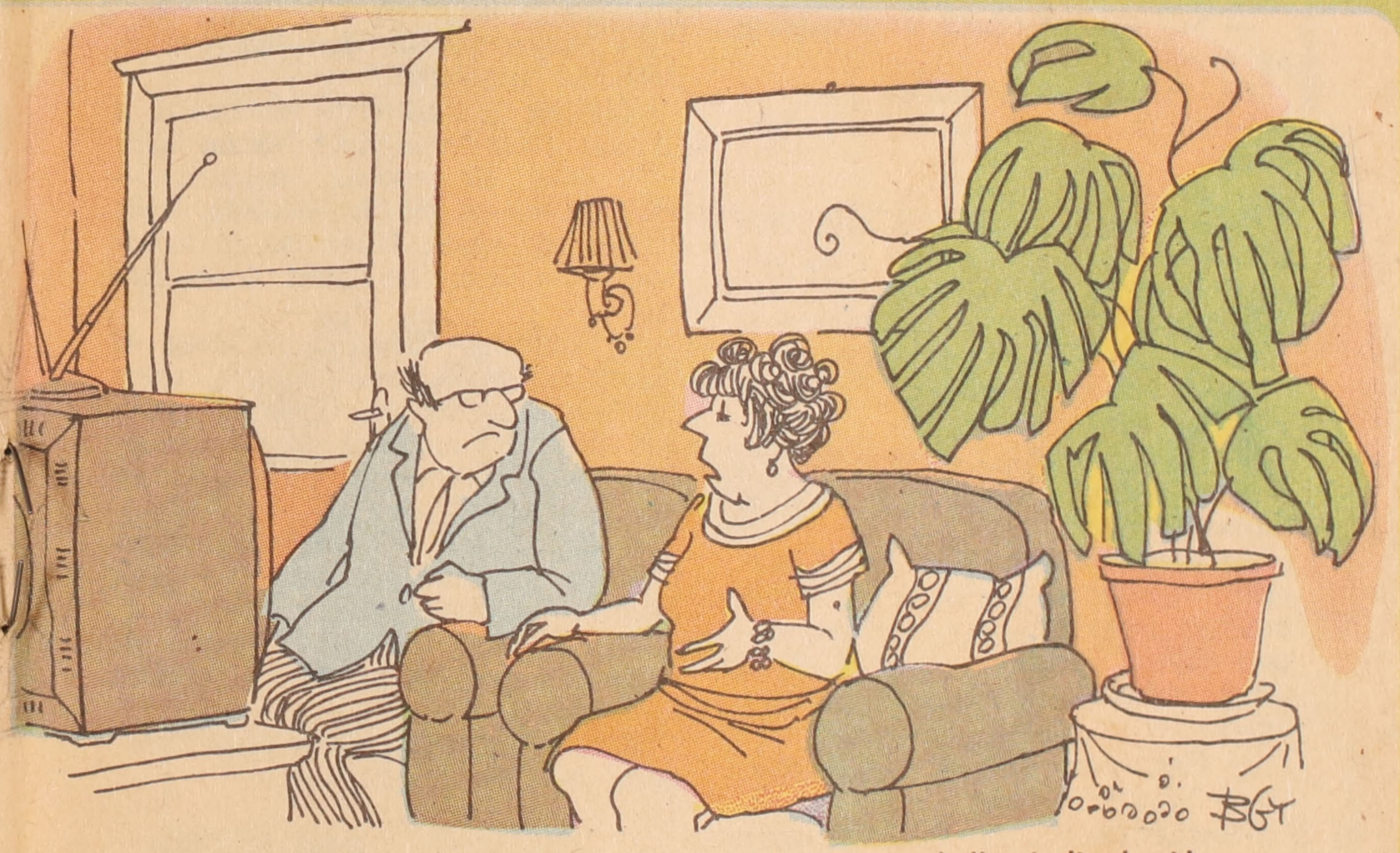

– A filmem dokumentumfilm lesz, de a sebészprofesszor műtétjét amatőr színész csinálja...

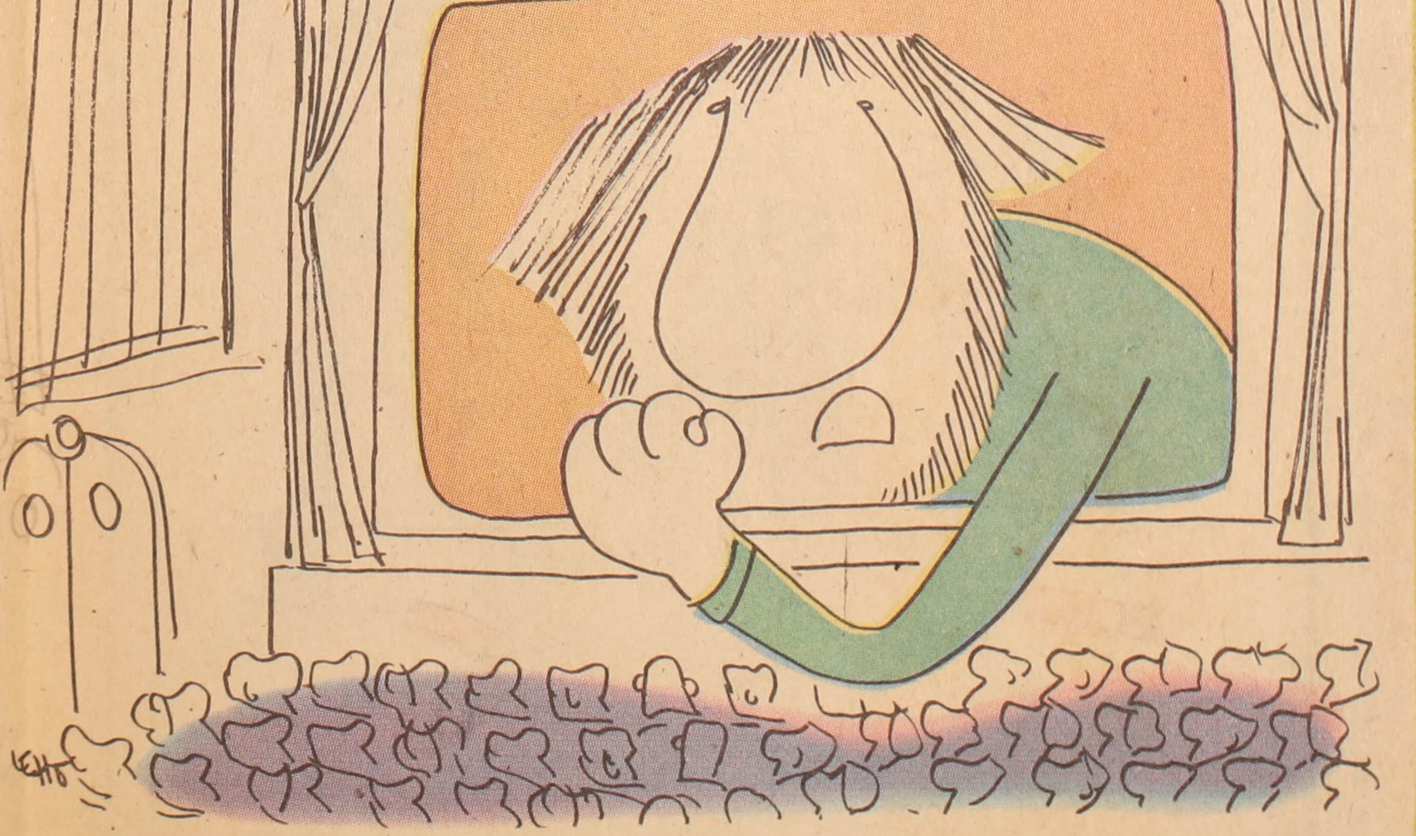

– Ne menjenek így el, mindent megmagyarázok!

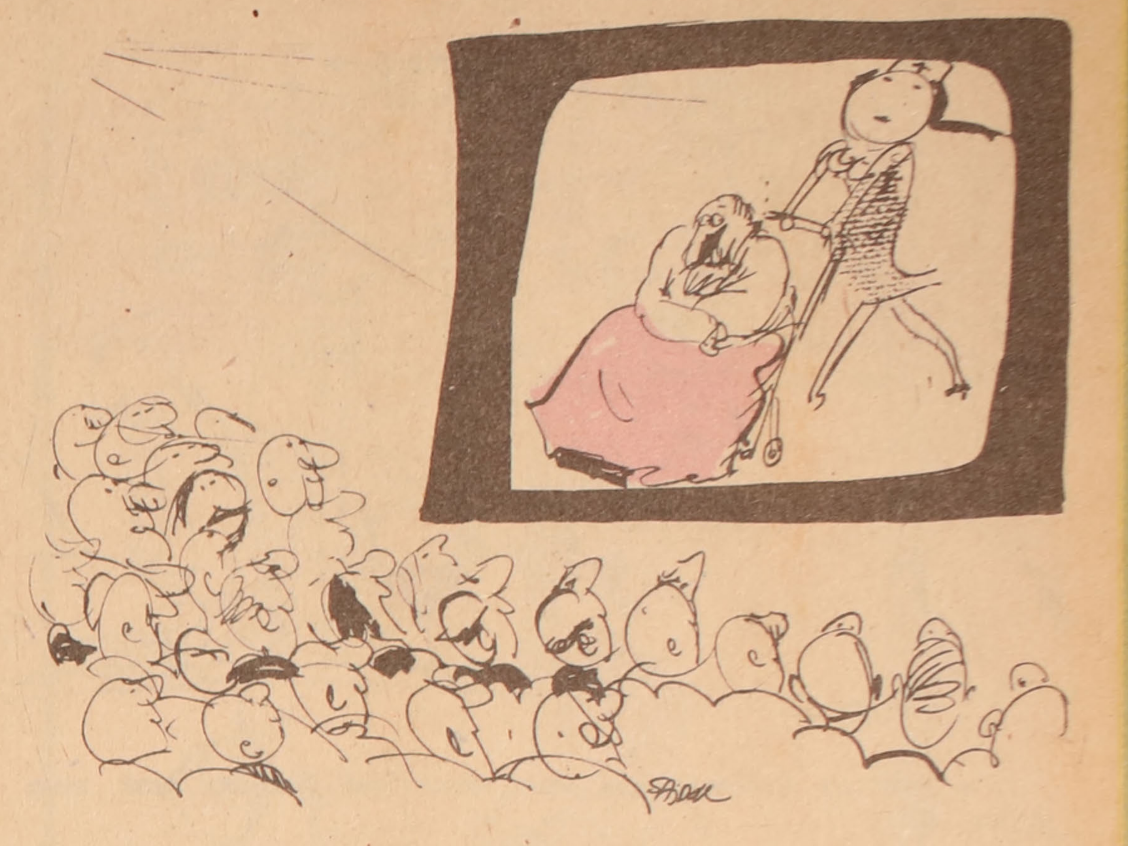
– A magyar filmesek már régen rájöttek, hogy nem kell mindig kaviár...

ŐSZINTE FILM

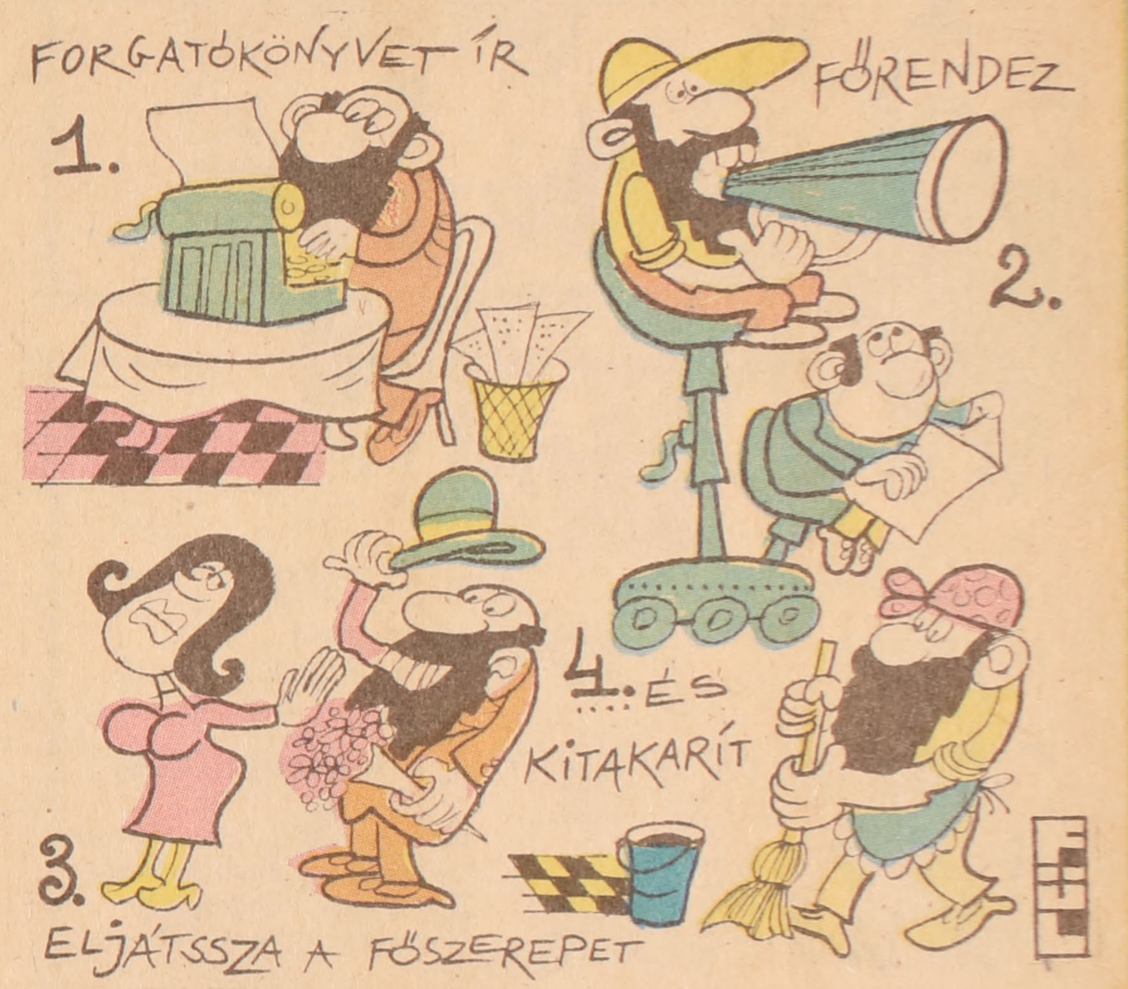
– Ezt nektek!!

BEMUTATJÁK A KERESZTAPÁT

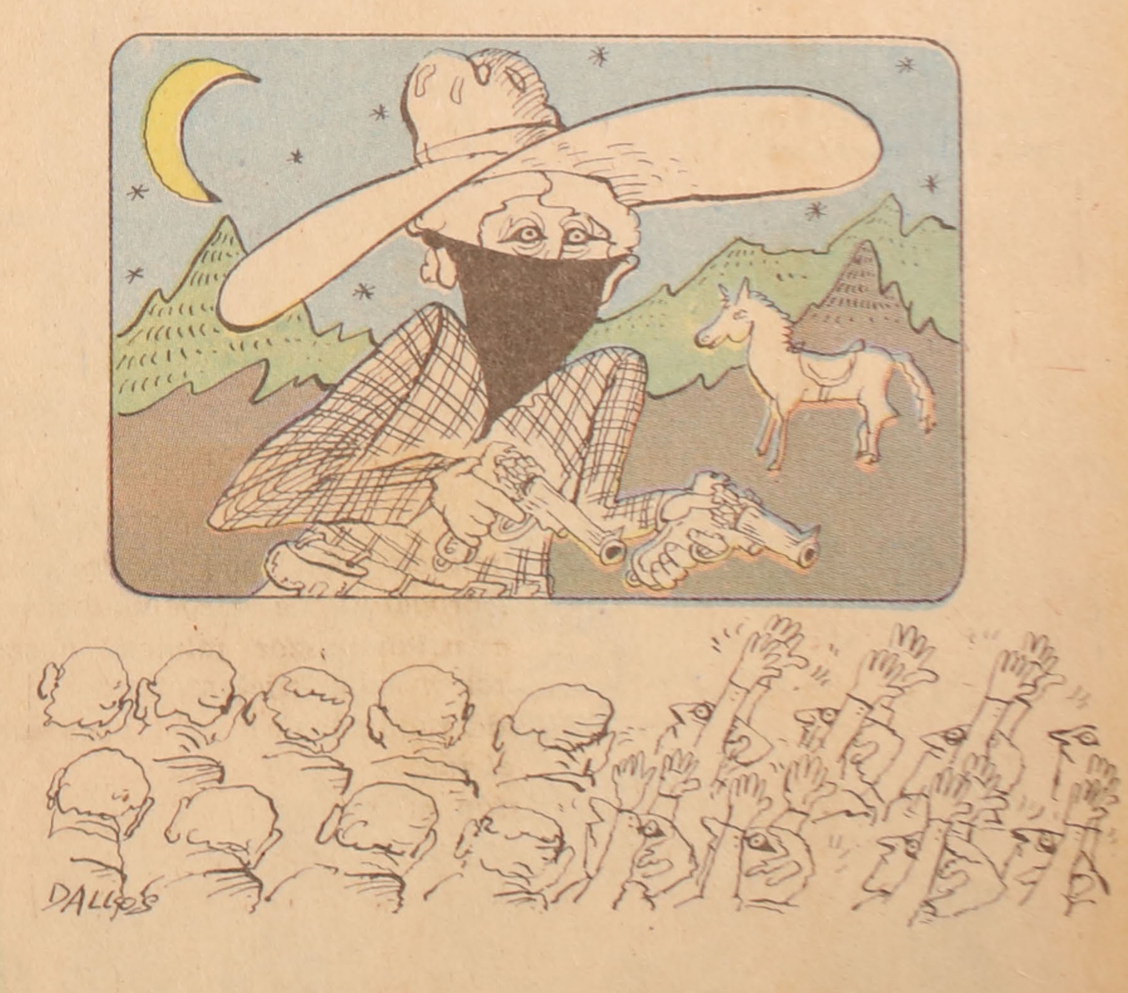

– Megvárták, amíg megöregszik és nem árt senkinek.

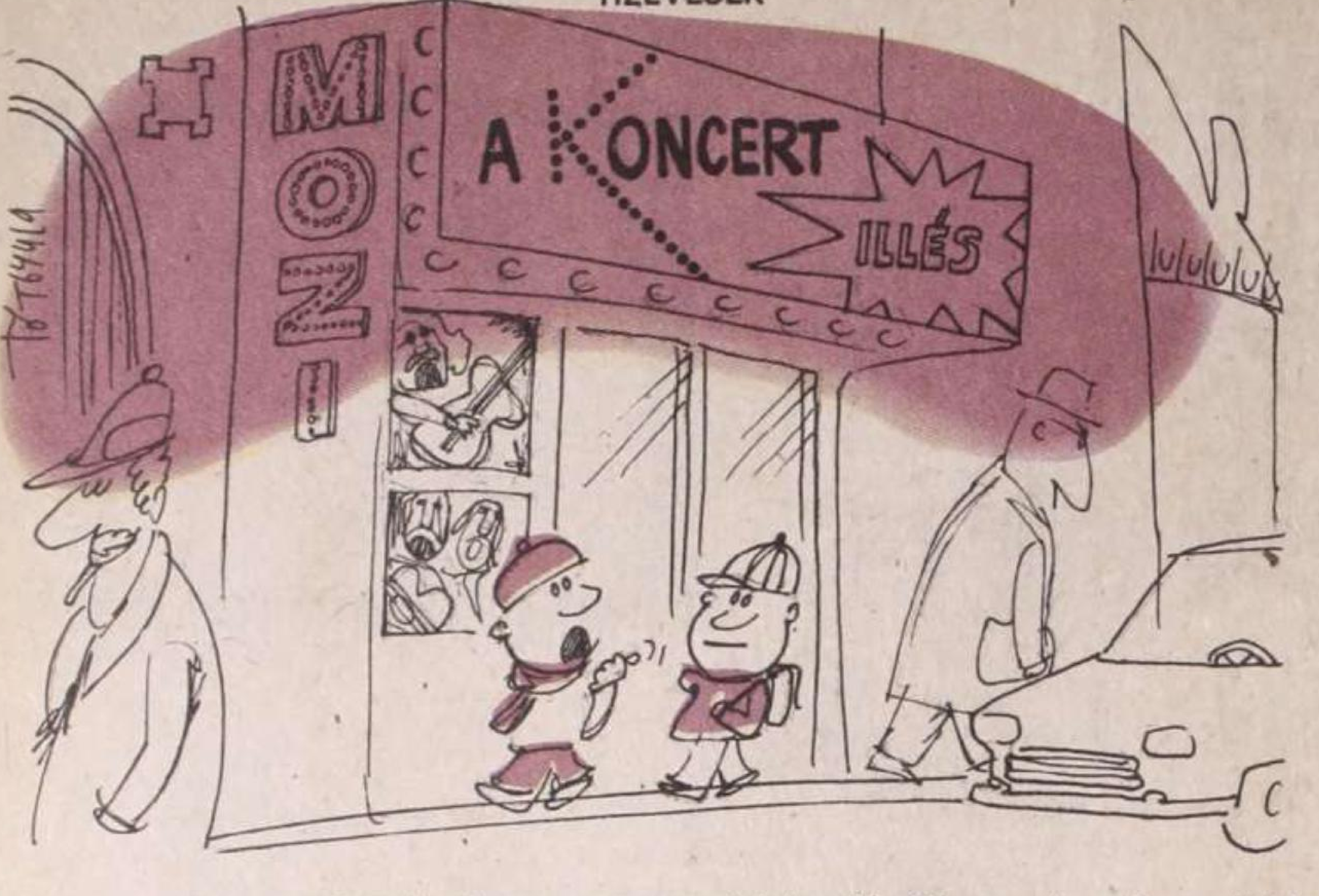
A TÖKÉLETES RENDEZŐ

WESTERN

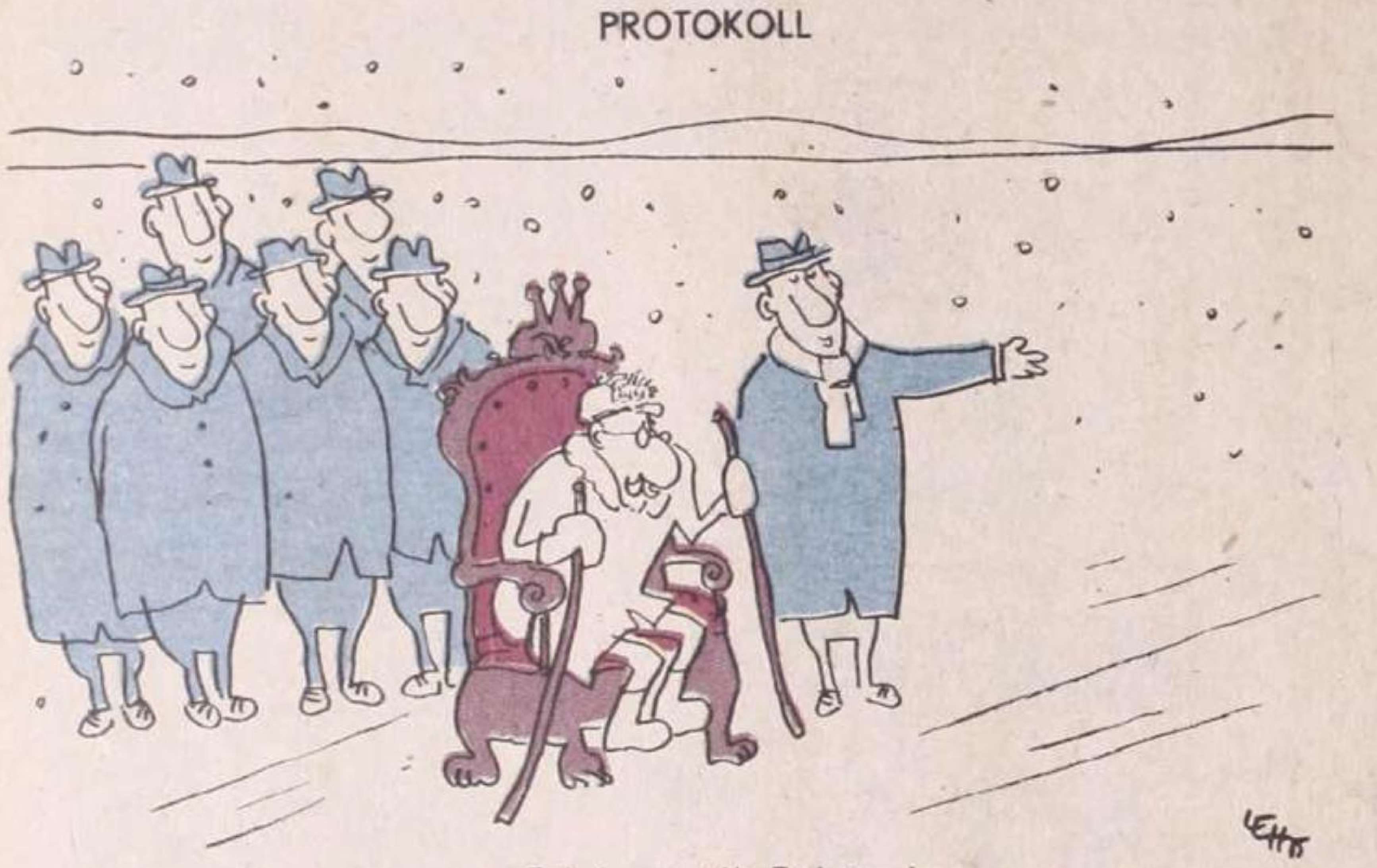

TIZÉVESEK

– Már az őseinknek is van nosztalgia filmjük, csak még nekünk nincs . . .!

PROTOKOLL

– Felség, a téli Balaton!

RIMHIREK

FARSANGI MENU

Jobb legyen a jövő farsang,
Ilyen sóhaj fakad szánkon,
Óhajunkat lekopogjuk
A kemény éttermi fánkon.

TÁJKÉP

Tájház az én lakóházam,
Bár nincs benne kemence,
De van benne tájjellegű
Borkimérő borpince.

A vendég, ha összekapnak
Benne már a tájborok,
Tájjelleggel mindenféle
Égtáj felé csámborog.

DRÁMAI FEJLEMÉNY

Összecsuklott egy szeszbarát
Egyik italboltban nemrég,
Szó se jött ki már a száján,
Csak csuklott a kedves vendég.

Bevitték az elvonóba,
Oly heves volt a csuklása,
Ez volt italdrámájának
A harmadik elvonása.

Hidvéghy Ferenc

ETETŐ

GŐZ

— A macska társ, a kutya szolga — mondta az öreg.

Megpödörte a bajuszát és elégedetten hátradőlt a gőrfürdő fapadkáján. Úgy dőlt róla a víz, mint kezdő vezetőről a kanyarban.

— Meg a nénikéje — szólalt meg az egyfülű. — A nénikéje, aki gyalogbékákat szokott hazakísérni a kommunista szombatról, társadalmi munkában, szívességből.

— Nem úgy van az — mondta az öreg. — Itt van az én macskám példája.

Meleg volt, nem csoda, ha épp ezzel hozakodott elő.

— Azt úgy betanítottam, hogy kinyitja előttem az ajtót.

— Persze — mosolygott az egyfülű. — És behozza reggel a kávét, kis tejszínnel a tetején.

Az öreg nem vette zokon az ugratást, már máskor is nézték hülyének. Különben is, eb aki fakó.

— Aztán disznaja nincs? — folytatta a faggatódzást az egyfülű.

— Belvárosban? Hatodik emeleten? — nézett rá az öreg.

— Hát persze. Önműködő, automata hússertés.

Az öreg lelocsolta magát hideg vízzel. Rosszul esett, de félegészség.

— Mi az, hogy önműködő? — kérdezte.

— Amikor eljön az ideje és eléri az optimális súlyt, levágja magát.

— Engem? — riadt meg az öreg.

— Saját magát. Érti?

— Fel is dolgozza? — kérdezte az öreg.

Az egyfülű vakaródzott.

— Na hallja, hiszen azért önműködő.

— És aztán?

— Értékesíti a piacon a saját húsát. Tényleg nem hallott még erről? Magyar elektromérnökök találmánya. A disznók közérzete is érezhetően jobb lesz ezáltal.

Az egyfülű belebámult a gőzbe. Fogytán volt a levegő.

— De ha a macska maga szerint társ, akkor a tehén egy művész — mondta.

Az öreg feszülten figyelt. Rémlett neki, egyszer a falujában az egyik legényt megrúgta egy kérődző, éppen olyan nyomott hagyott maga után, mint egy közéleti modern festő.

— Csak nem énekel? — kérdezte és beleborzongott.

Megtörölte magát, de ettől csak még jobban izzadt. Az egyfülű elmosolyodott.

— Tudja mi a kedvence? A Hungáriától az, hogy „a jampecok a Chevroletben agyba-főbe nyomják a dudát". Ismeri?

— A jampecokat? — kérdezte az öreg. — Azokat nem. Volt nálunk egy legény, szilaj, kötözködő gyerek. Egyszer elhördülte magát, menten megdöglöttek a tyúkok az ólban.

— És? — élénkült meg az egyfülű. — Mi lett belőle? Tanácselnök?

— Semmi. Agyonütötték a falubeliek — mondta az öreg. — Nem szerették arrafelé, ha döglenek a tyúkok.

Hallgattak. Árnyékban nyolcvankét fok volt, ráadásul sehol egy árnyék.

— Magának van macskája? — kérdezte az öreg.

— Nincs.

— Kutyája?

— Se kutyám, se macskám — mondta az egyfülű.

— Akkor honnan tud ennyi mindent az állatokról?

Az öreg gyanakodva tekergette a nyakát, meg is fájdult hamarosan.

— Hall az ember ezt-azt — mondta az egyfülű. — Míg más embernek egyik fülén be, a másikon ki, nálam ez nem fordulhat elő.

— Értem — mondta az öreg és olyan elképedt arcot vágott, mint egy hógolyó, melyet fordítva gyúrtak össze. Az egyfülű egy izzadságcseppel játszadozott, de kis idő után ezt is abbahagyta.

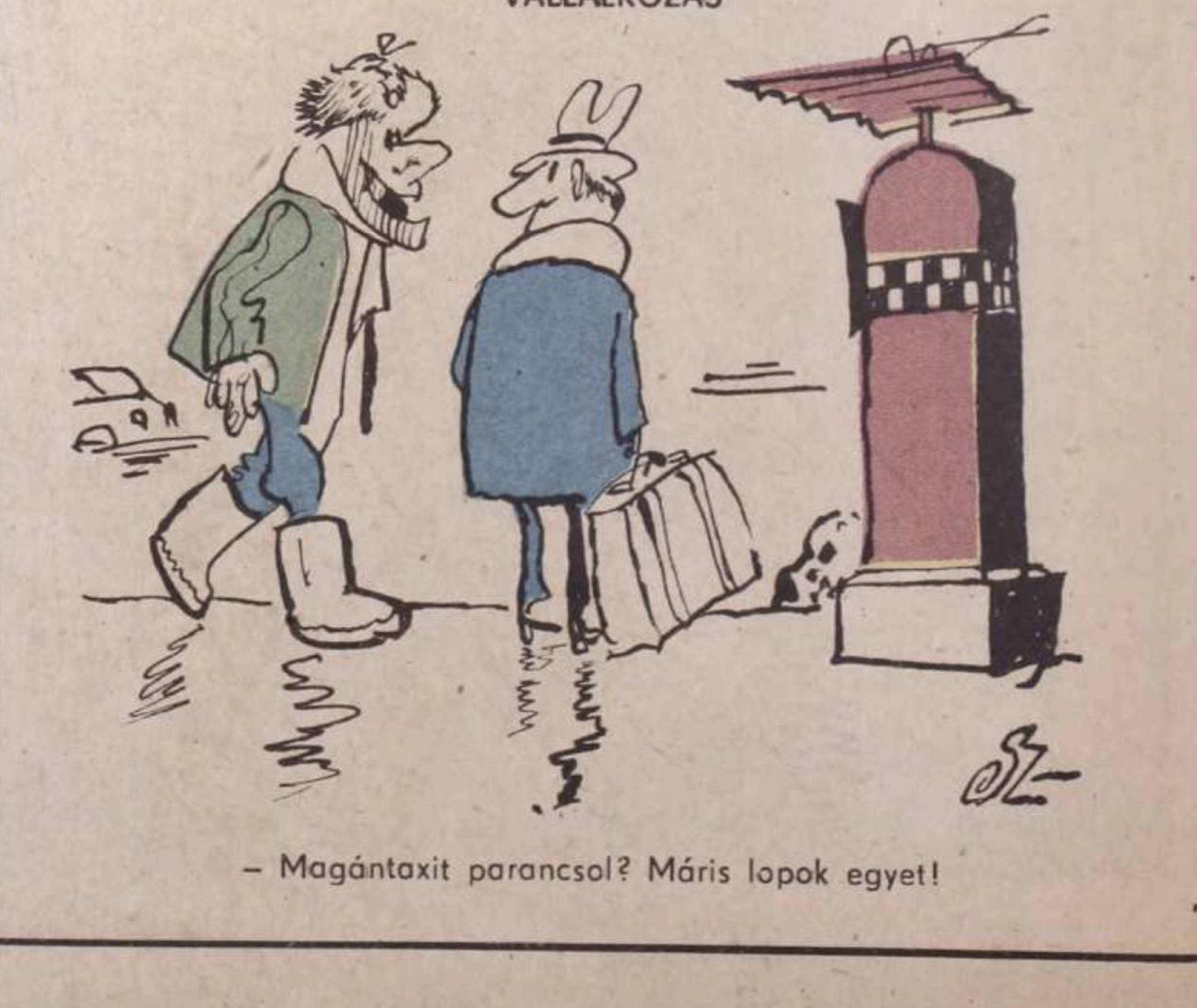
— Ezeknek? — gondolta magában és körülnézett. Amerre csak látott, mindenütt gőz volt.

— Be lehet dilizni — futott át rajta a kósza gondolat. A kijárat felé indult.

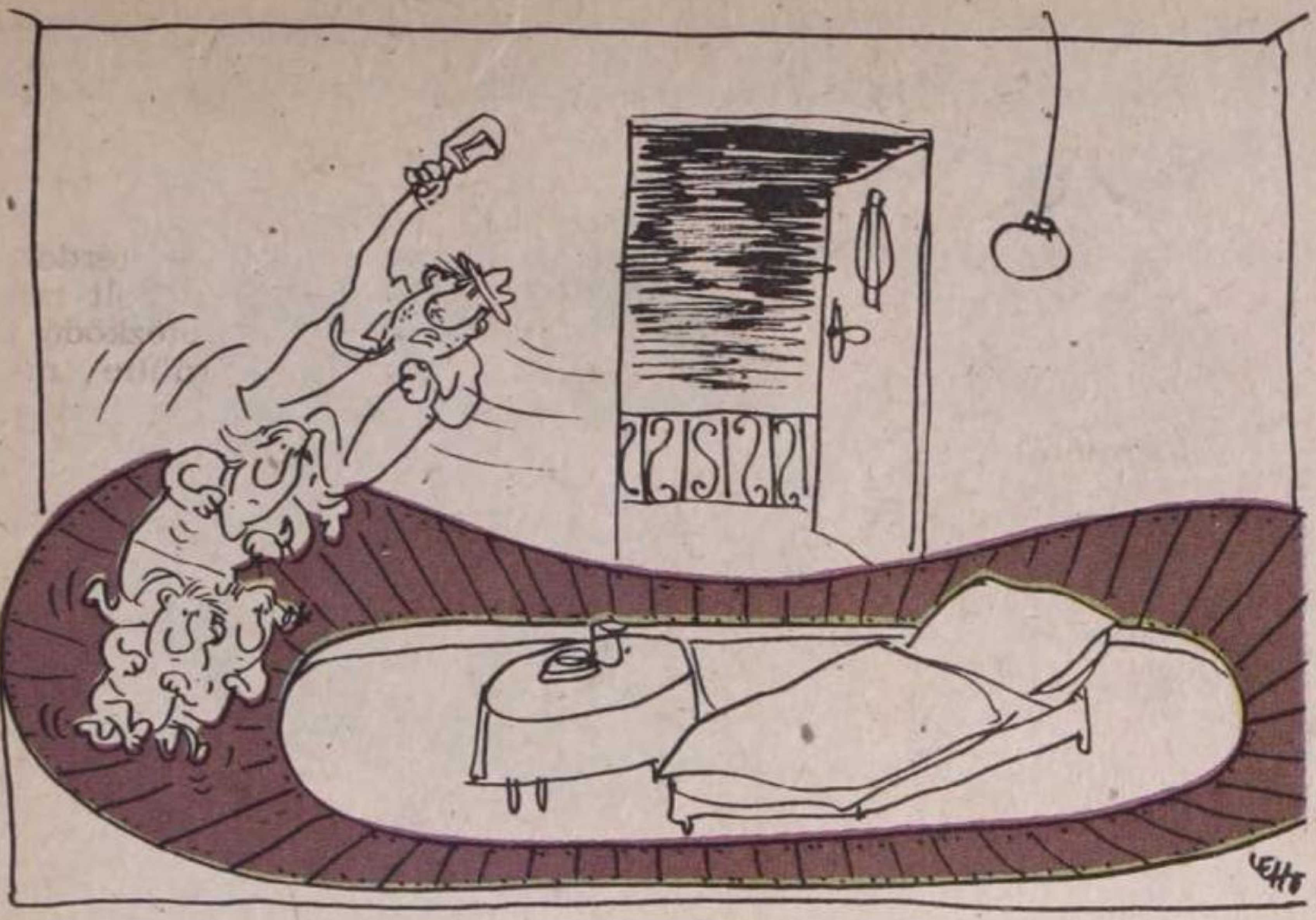
Mire kiért a gőzből a friss levegőre, már be is dilizett.

Föld S. Péter

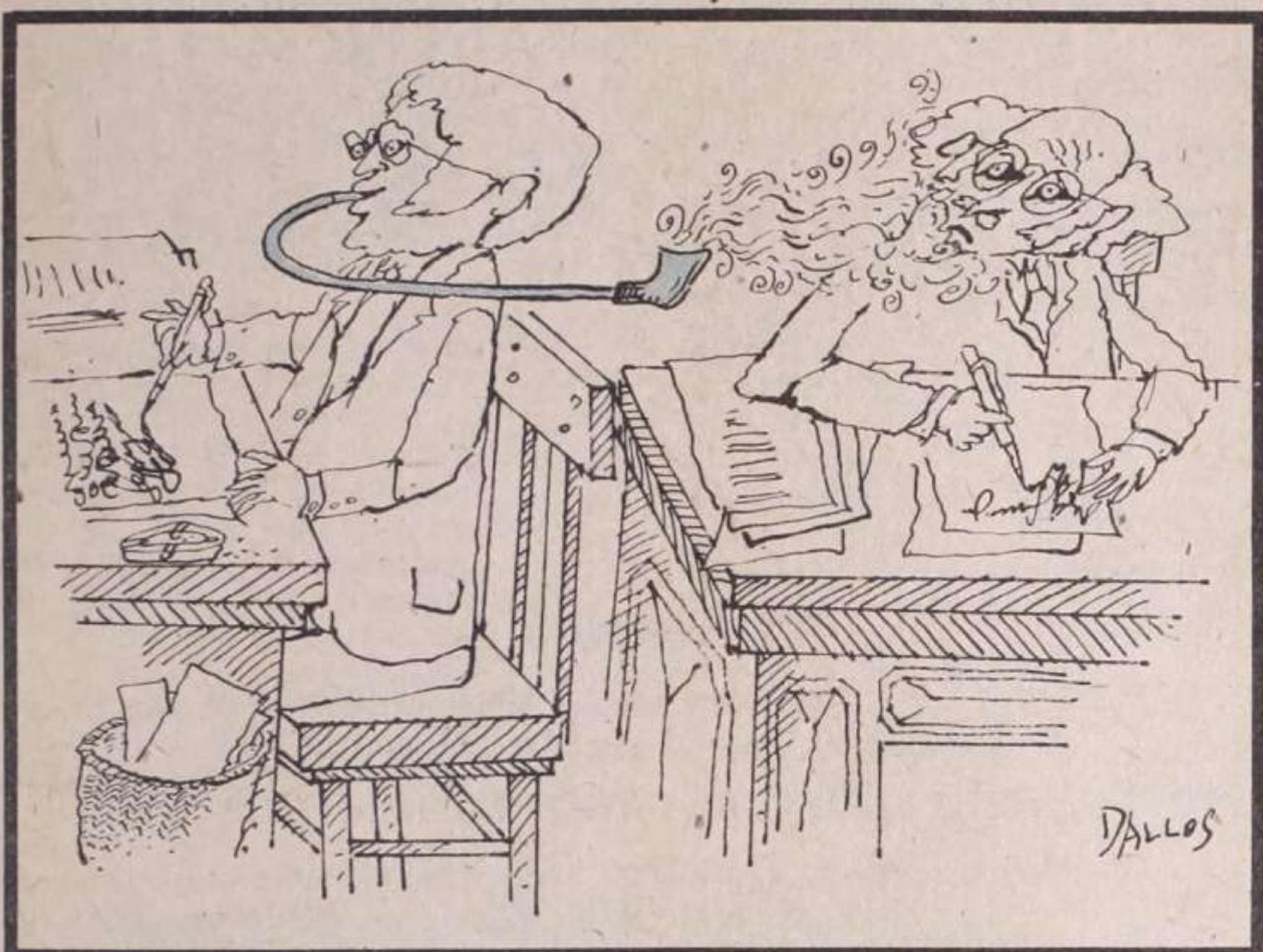
VÁLLALKOZÁS

– Magántaxit parancsol? Máris lopok egyet!

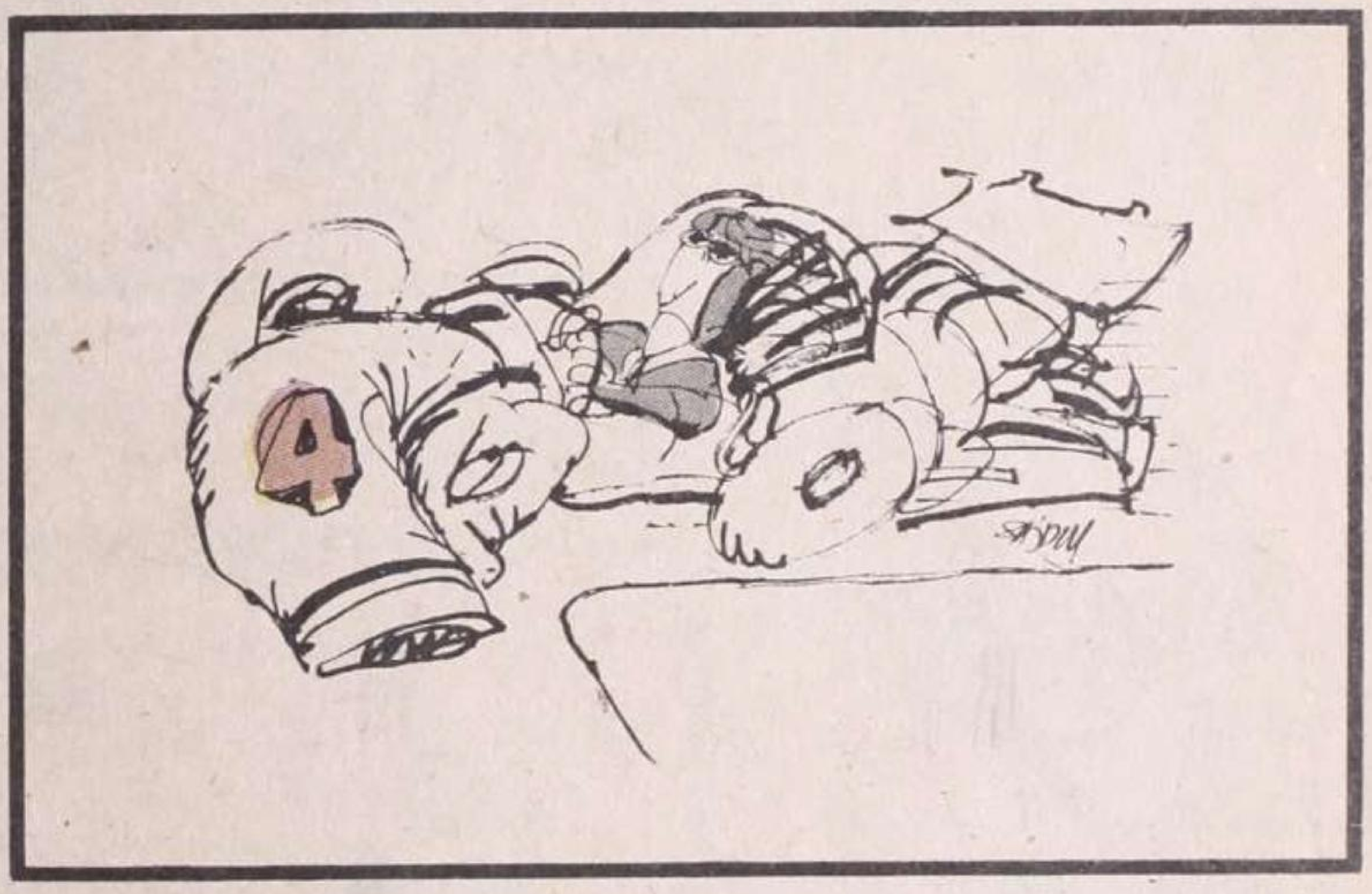

KANYAR

LEHOCZKI, VÁRNAI, DALLOS, SAJDIK, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

KÖNYVAJÁNLATUNK

... pld. Barát Endre: BOSZORKÁNYTÁNC. Paganini életregénye 64 Ft
... pld. ÉGTÁJAK 1978—79 Öt világrész elbeszélései. Antológia, Szerk. Gy. Horváth László 44 Ft
... pld. Gál György Sándor: EGY FAUN DÉLUTÁNJA. Claude Debussy életregénye 68 Ft
... pld. Gelléri Andor Endre: EZÜSTBŐL GYÚRT KENYÉR Összegyűjtött novellák 53 Ft
... pld. Jókai Anna: A REIMSI ANGYAL 23 novella 34 Ft
... pld. Jókai Mór: AZ ARANYEMBER 53 Ft
... pld. Jókai Mór: A JÖVŐ SZÁZAD REGÉNYE 1—2. kötet 120 Ft
... pld. Karinthy Ferenc: MI VAN A DUNÁBAN? Tizenhat kisregény 31 Ft
... pld. Kodolányi János: A VAS FIAI. 1—2. kötet Történelmi regény 97 Ft
... pld. Krúdy Gyula: ETEL KIRÁLY KINCSE. Négy regény 51 Ft
... pld. Krúdy Gyula: TELIHOLD. Elbeszélések 63 Ft
... pld. Makkai Sándor: ÖRDÖGSZEKÉR 59 Ft
... pld. Molnár Gábor: KALANDOK A BRAZÍLIAI ŐSERDŐBEN 71 Ft
... pld. Örkény István: KISREGÉNYEK 37 Ft
... pld. Szabó Magda: RÉGIMÓDI TÖRTÉNET 40 Ft
... pld. Szilvási Lajos: APPASSIONATA 60 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés. Részletfizetésnél 3%-os kezelési költséget számítunk fel. Közületek részére 400 Ft alatt utánvéttel, 400 Ft felett átutalással szállítunk.

Címünk: MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT (407) Budapest 5. Pf. 370, 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a felsorolt műveket:
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő)

Kelt: ....

....
A megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....

....

Címe (irányítószámmal): ....

....

....

Részletfizetés esetén a következő rovatokat is szíveskedjék kitölteni:
Szül. hely, év: ....

....

Szem. ig. száma: ....

....

Munkahely: ....

....

....

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

FELVESZÜNK:

fűtésszerelőt, műszerészeket, hőközpontkezelőket, hőszigetelőket és segédmunkásokat.

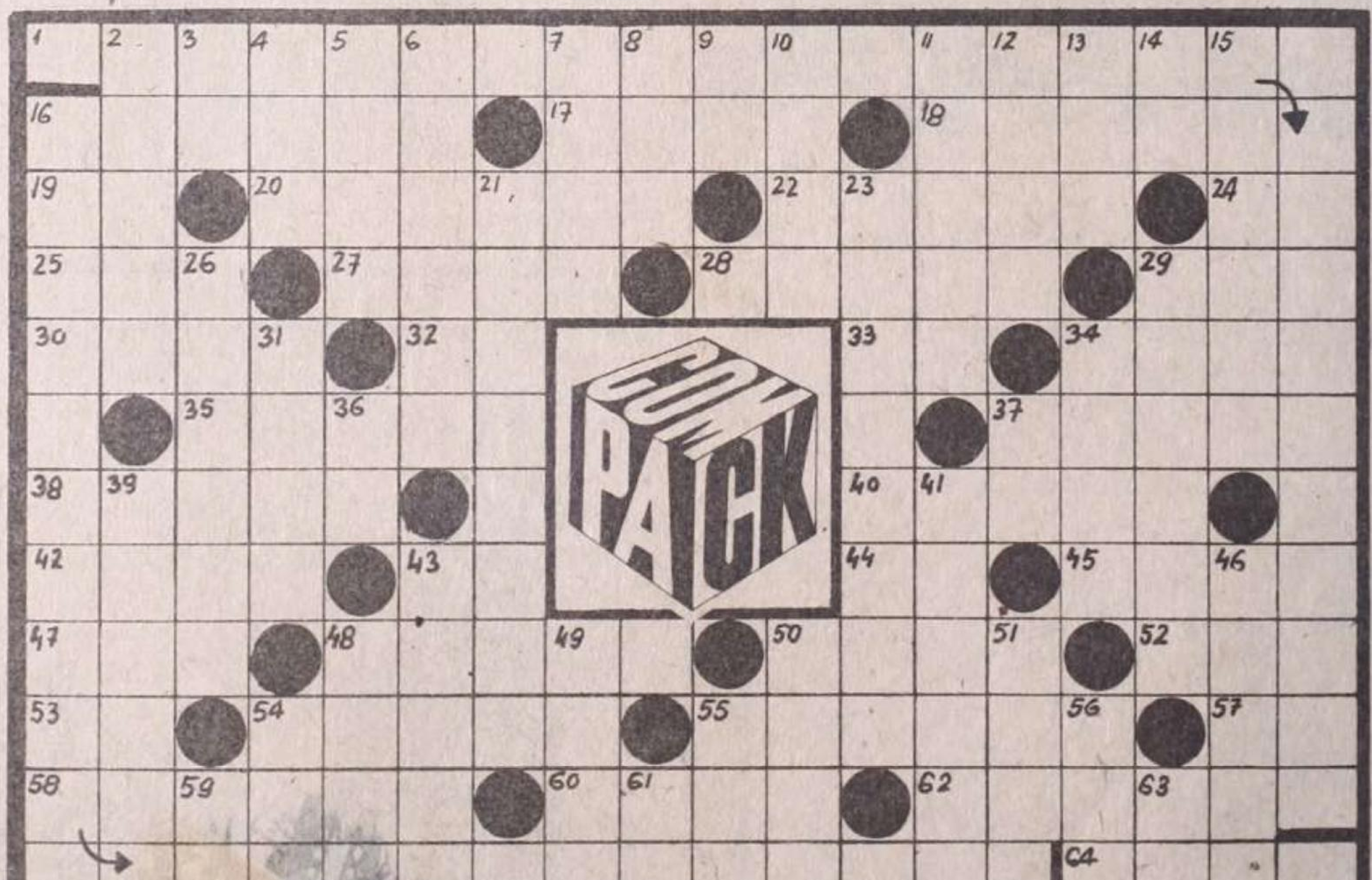
MUNKAHELYEINK A FŐVÁROS MINDEN PONTJÁN:

Jelentkezni lehet: Budapest XI., Kalotaszeg u. 31.
Telefon: 668-242

„REJTVÉNYES" SZÁRÍTOTT ZÖLDSÉGEK

Vízszintes: 1. **A szárított zöldségekből (sárgarépakockából, zellergumókockából, paszternákkockából, paradicsompaprikából, morzsolt vöröshagymából, zellerlevélből és petrezselyemlevélből) készíthetők — folytatása a függőleges 16. és 23. sorban (zárt betűk: L, K, L, Ö, R).** 16. Patás állat. 17. Egység, angolul (UNIT, ejtsd: junit). 18. Olyan mennyiség a fizikában, amelynek iránya is van. 19. Az argon vegyjele. 20. Vulkanizált kaucsuk. 22. Acéldrótból készült rugózás. 24. A szelén vegyjele. 25. Orosz férfinév. 27. Irodalmi újság Romániában. 28. Cseppfolyós, folyékony. 29. Mutatónévmás tárgyesetben. 30. Férfinév. 32. Szovjet repülőgéptípus. 33. Német pénzegység, röv. 34. Latin elöljáró, jelentése: előtt. 35. Lihegve siet. 37. Háziszárnyasok. 38. Talpon lenni. 40. Semmi. 42. Kívülállónak átad. 43. Svéd férfinév. 44. Gésa egynemű hangzói. 45. Abba az irányba. 47. HGL. 48. Hangszer, eredeti helyesírással. 50. Fél pozitúra! 52. EAG. 53. Unalmasnak érez. 54. Akrobatikus ugrás, eredeti helyesírással. 55. Erős fényű. 57. Szomorúság. 58. Kivívott tetszése. 60. Démoni nő. 62. Harckocsik. 64. Kamatozó pénzösszeg.

Függőleges: 2. Katonai egység. 3. Határozói igenév képzője, a -ve párja. 4. Mutató névmás. 5. ... királynője — Goldmark operájának címe. 6. A folyóvíz völgyképző munkája. 7. Volt, elmúlt, latinul. 8. Harangot készít. 9. Kettőzve édesség. 10. Női név. 11. Esztendőim. 12. A hét egyik napja. 13. EKA. 14. Káté egynemű hangzói. 15. Festő (József, 1864—1949). **16. A vízszintes 1. folytatása (zárt betűk: T, É, M, S).** 21. Alappont. **23. A függőleges 16. sor folytatása (zárt betű: I).** 26. Megbízást elfogad. 29. Menni, olaszul (ANDARE). 31. Valamit beszél. 34. Díszterem. 36. Hív. 37. LL. 39. Barnaszén. 41. Lázító. 43. Együgyűen hiszékeny. 46. Foglyok. 48. Csupasz, angolul. 49. ... tesz, mulasztást pótol. 50. Apa (+'). 51. Becézett női név, fordítva. 54. Visszales! 55. A vatikáni, a máltai és a thaiföldi autók nemzetközi jelzése. 56. Bőven ad, áraszt. 59. Kicsinyítőképző. 61. Lásd a vízsz. 19. sort. 63. Ásványi anyag.

Beküldendő a vízszintes 1., a függőleges 16. és 23. sor, továbbá a négy képrejtvényben elrejtett mondat megfejtése.

Beküldési határidő: március 15. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Compack III.".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

FÉL-SZEMÉTTARTÓ

Már gyermekkoromban felsejlett előttem egy nagyszerű találmány lehetősége, amely ugyan nem olyan óriási ötlet, mint a Rubik-kocka, de jelentősnek mondható. Hogy eddig miért nem valósult meg? A bürokrácia az oka. És most elmondom, hogyan

jutott eszembe. Történt ugyanis, hogy egy vacsora alkalmából az egyik hölgyvendég kiment kezet mosni, és letette az asztalra a karkötőjét. Egy másik, rövidlátó vendég, abban a hiszemben, hogy az hamutartó, belehamuzott, és égő csikkét is abba nyomta bele. Mármint a karkötőbe. Akkor gondoltam e pompás találmány megvalósítására: a karperec hamutartóra. Ha megtelik, egy mozdulattal arrébb kell tenni, és máris újból üres és tiszta. Legfeljebb az asztalról kell a hamunyomokat eltakarítani.

A napokban sűrűn egymás mellett helyeztek el a környékünkön utcai szemétládákat. A külsőre is takaros műanyag ládikák két részből állnak. A felső az ún. szájrész, amelyhez hozzáerősítik az alsó részt, a szeméttárolót, amelynek oldalára még egy fémből készült csikktartót is elhelyeztek. Igenám, de úgy tetszik, elszámolhatták magukat, nem egyenlő arányban gyártották a felső és az alsó részeket, mert jóegynéhány helyen csupán a „szájrészt" szerelték fel, és alatta a puszta talaj található. Íme, gyermekkorom megvalósított találmánya.

Természetesen, megkeresem e félszeméttartókat, és fölöslegessé vált holmijaimat oda dobom be, mint tisztaságszerető állampolgár.

Tardos Péter

HIÁNYZÓ BETŰK

Hatéves kisunokámnak betűépítőt vettem karácsonyra. Sajnos használat közben kiderült, hogy a harminchat idomon — melyeken kb. 120 betű van — nincs F, G, Y, (Unokámat Gábornak hívják, így saját nevét sem tudja kirakni.) Van viszont 10 db A, 13 db E, stb...

Írtam a játékot gyártó Politechnika Ipari Szövetkezetnek és kértem, legalább egyet-egyet küldjenek a hiányzó betűkből. Válaszukban arról értesítettek, hogy nem a célnak megfelelően választottam ki a játékot, az általam hiányolt betűket ugyanis a játék nem tartalmazza, így küldeni sem tudnak.

Megjegyzem, a játék dobozán levő rajzon látható F és G betű is. Kérném, a Ludas olvasóit, ha hozzám hasonló játékot vásároltak és a fent említett betűkből több van, küldjenek legalább egyet a címemre, cserébe A, E, L, M, R betűkért.

Erdős Géza
Padragkert, Béke u. 36.
8451

TÜCSÖK és BOGÁR

MEGJELELENÉS ELŐTT

A SZABVÁNYKIADÓ ÚJ SZAKKÖNYVE

Van szabványunk sajtóhihibákra is?
(Beküldte Váradi István)

remtette meg a hírhedt kokainhálózatot. Ennek a kábítószernek az Egyesült Államokban hatmillió rabja van. Évi szükségletük huszonötmillió tonna kokain. Ennek a huszonnégymilliárd dollár ér-

Ha már szippant az ember, négy tonnánál ne is adja alább!
(A Magyarországból ollózta Majancsik László)

fürkészően figyel. Nézi, a társaság gondtalan, vidám hangulatát, issza a cseresznyepálinkát, a táncolókat. Hogy az ital tüzesítette fel vagy a lát-

Egy korty cseresznye, egy korty táncolók!
(A Nógrád c. lapból ollózta Takács Éva, kishartyáni olvasónk)

szociáldemokrata balszárny részéről ugyanakkor kritikai hangok láttak napvilágot.)

Ugyanakkor viszont egyetértő fények is voltak hallhatók!
(Az Esti Hírlapból nyírta Dr. Rózsahegyi István)

Kétnapos országos vasúti sztrájk van Nagy-Britanniában. Képünkön: a mozdonyvezetők munkabeszüntetése miatt kihaltak a sínek, üresen állnak a vagonok a londoni Waterloo pályaudvaron is. (Telefoto — KS)

Máris rohanunk a szemészetre!
(A Szolnok megyei Néplapban fedezte fel Tóth Tibor, debreceni olvasónk)

TÖBB MINT BOSSZANTÓ

1 Csúszásveszély

Csikoroghat a tél, alászállhat a hőmérséklet, a Széchenyi fürdő törzsvendégei elmaradhatatlanok. Talán ezért lepett meg, hogy az utcáról vezető feljárót elfelejtették felszórni. A lépcsőkre rakódott jégréteg veszélyes és csúszós. Többen próbáltak felmenni a lépcsőkön, de vissza a nemesebb felükre érkeztek. Nem csak hajlékony gyerekek, edzett sportolók, hanem reumás öregek is járnak a fürdőbe. Legközelebb a fürdőnadrág mellé egy vödör hamut is viszek magammal. Mert kinek hiányzik, hogy kezét, lábát törje?

2 Megpróbálhatnák

A Patyolathoz rendszeresen viszem a szennyest, és hozom a tisztát. Több éves tapasztalatom szerint a beadott lepedők, párnahuzatok, és törülközők egy azonos számot kapnak. Nehogy elvesszenek a nagymosásban. Ám a ragasztóval ellátott számot mindig máshová erősítik. Előfordul — sajnos gyakran —, hogy a szám eltávolításakor a lepedő, párnahuzat csúnyán kiszakad. Ilyenkor sűrűn emlegetjük a Patyolatot, és nem a leghízelgőbb jelzőkkel. Nem lehetne az említett számot a gomblyukra vagy a párnahuzat szegélyére ragasztani?

(f. i.)

Telefon-rejtély

(MAJDNEM KRIMI)

London ólomszürke ködben úszott ezen a komor téli délutánon. Edward Paddington őrnagy, a Scotland Yard gyilkossági csoportjának főmunkatársa íróasztala mögött ült, és keresztrejtvényt fejtett. Ügyeletes szolgálata, amelyből már csak néhány perc volt hátra, meglepően eseménytelennek bizonyult, nemhogy élet elleni eredményes bűncselekményről, de még ilyen irányú enyhe kísérletről sem érkezett semminemű bejelentés.

A felügyelő ránézett az órájára, felállt, nagyokat nyújtózott, hóna alá csapta aktatáskáját, már nyúlt keménykalapja után...

Ebben a pillanatban erőszakos-élesen felberregett az íróasztalán levő zöld telefonkészülék.

A titkosszolgálati telefon!

Az a telefon, amelynek számát csak a legfőbb főnökök ismerték!

Ez a telefon szólalt meg Hasfelmetsző Jack és Háromujjú Bill, valamint a Tuskólábú egy-egy akciója után, a dortmundi kéjgyilkosságot követően és hasonló ünnepélyes alkalmakkor.

Ez a telefon csörgött most is!

Paddington állkapcsán megfeszültek az izmok,

szelíd szemében könyörtelen sárga fény villant fel. Az éhes jaguárnál fordul ez elő, amikor vadászatra indul a dzsungel embernemlakta ösvényein, és szinte mindenre el van szánva.

Az őrnagy ösztönösen kibiztosította revolverét, aztán egy gyors, energikus mozdulattal füléhez szorította a kagylót.

— Halló!

A vonal túlsó végéről izgatottan érkezett a hívó fél hangja:

— Halló! Zalaszentgróti Kiszerelő Vállalat? Itt a Kemeneskúti Állami Gazdaságból Horváth Jenő főkönyvelő beszél. Kérem, még mindig nem kaptuk meg a számlamásolatokat a decemberben visszárúzott göngyölegekről! Ha huszonnégy órán belül nem küldik...

— Nix dájcs! — szakította félbe dühösen Paddington. — Ez nem a Zalaszentgróti Kiszerelő Vállalat! Mi nem foglalkozunk semmiféle göngyölegekkel! Nem is tudunk magyarul! Ez egy különlegesen titkos londoni bűnügyi telefon!

Lecsapta a hallgatót és még sokáig felháborodottan füstölgött magában:

— Ez a magyar posta! Hogy ez néha hogyan kapcsol?! Az emberben felforr az angol hidegvér!

Kürti András

VENDÉGÜNK: ESZMÉNYI VIKTÓRIA

Eszményi Viktória mesélte:

A táncdalénekes az életben sem tud elszakadni, megszabadulni legnépszerűbb számaitól. Évekkel ezelőtt például, amikor az iskolatáskáról énekeltem, utánam kiabáltak az utcán, hogy hol hagytam, nem látják a hátamon, és hogy hányasom volt matekból? Mostanában legnépszerűbb számom a „Vidéki lány": *„Egy lány vagyok csupán a sok közül, Ki vidékről a városba kerül, S bár úgy döntöttem, itt is maradok, Én akkor is vidéki lány vagyok!..."*

Igaz, ami igaz: csakugyan vidéki lány vagyok, húszéves koromban érkeztem Budapestre, Balassagyarmatról. De nem hiszem, hogy ez meg is látszik rajtam, hiszen sem népviseletben nem járok, sem palócosan nem beszélek. De a népszerű nótám nyomán most azt ajánlgatják — lépten-nyomon —, hogy költözzem hozzájuk albérletbe, felkínálják, hogy megmutatják este a Gellérthegyet, hogy moziba visznek, óva intenek attól, hogy csövezzek, és így tovább.

A népszerűség jó dolog, és a sok, többnyire kedves tréfálkozás is, de ami sok, az sok: ellentámadásba szeretnék menni! Ezúton kérem a szövegíróimat, írjanak a számomra egy nótát, amelynek így szóljon a kezdősora:

„Nem most jöttem a hathúszassal..."

Találkozunk a kedves olvasókkal a Ludas Matyi Gábor Andor Klubjában (Bp. VIII., Gyulai Pál u. 14.), február 18-án, 17 órakor. Viszontlátásra!

FEKETE HUMOR

EGÉSZSÉGÜGYI SÉTA

— Igaza van, nem érdemes guberálni!

SZUPER ÜGYINTÉZÉS

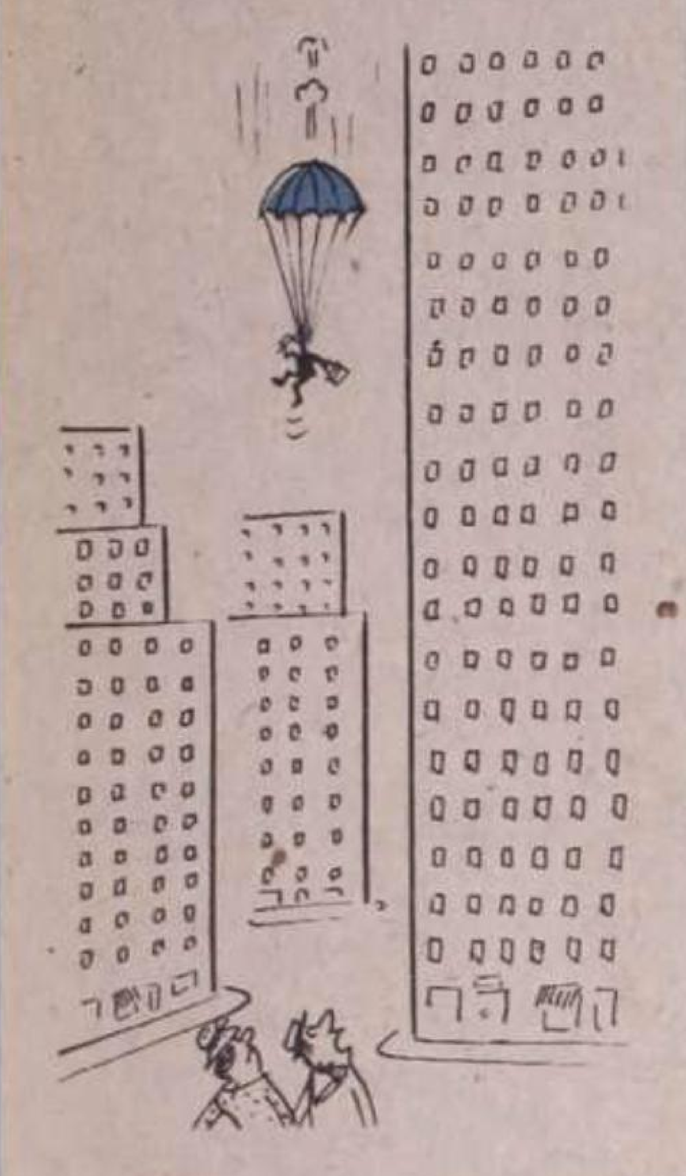
— Pszt! Ki se mondja, már el is van intézve!

IMPORT HUMOR

AZ NSZK-BÓL

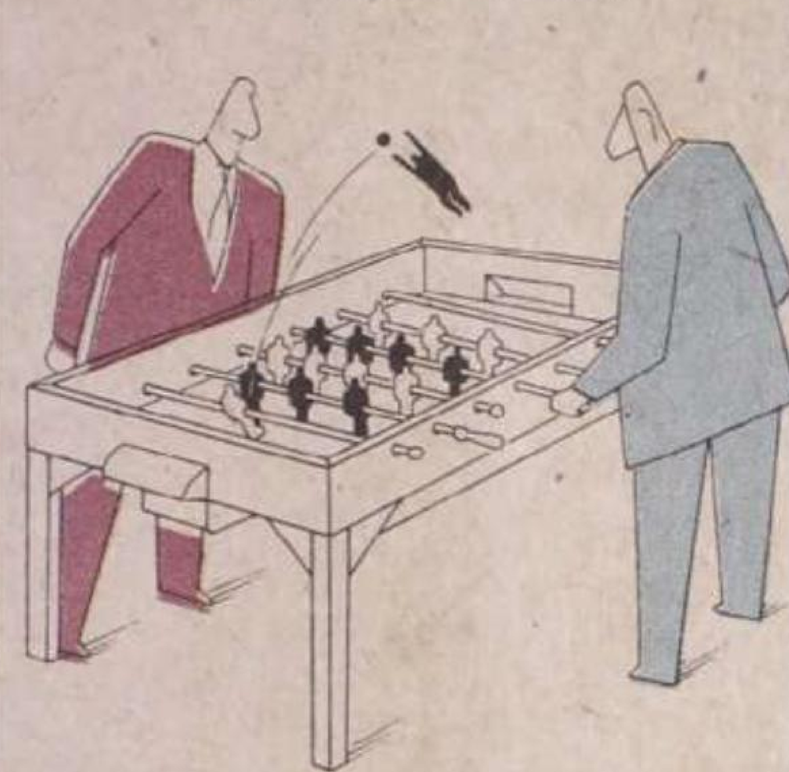

– Az én családom a Nílus-deltától származik...

– Már megint elromlott a lift!

BRAVÚROS VÉDÉS

GONDOS ELŐKÉSZÜLETEK

MUNKASZERVEZÉS

RÉGI TÖRTÉNET

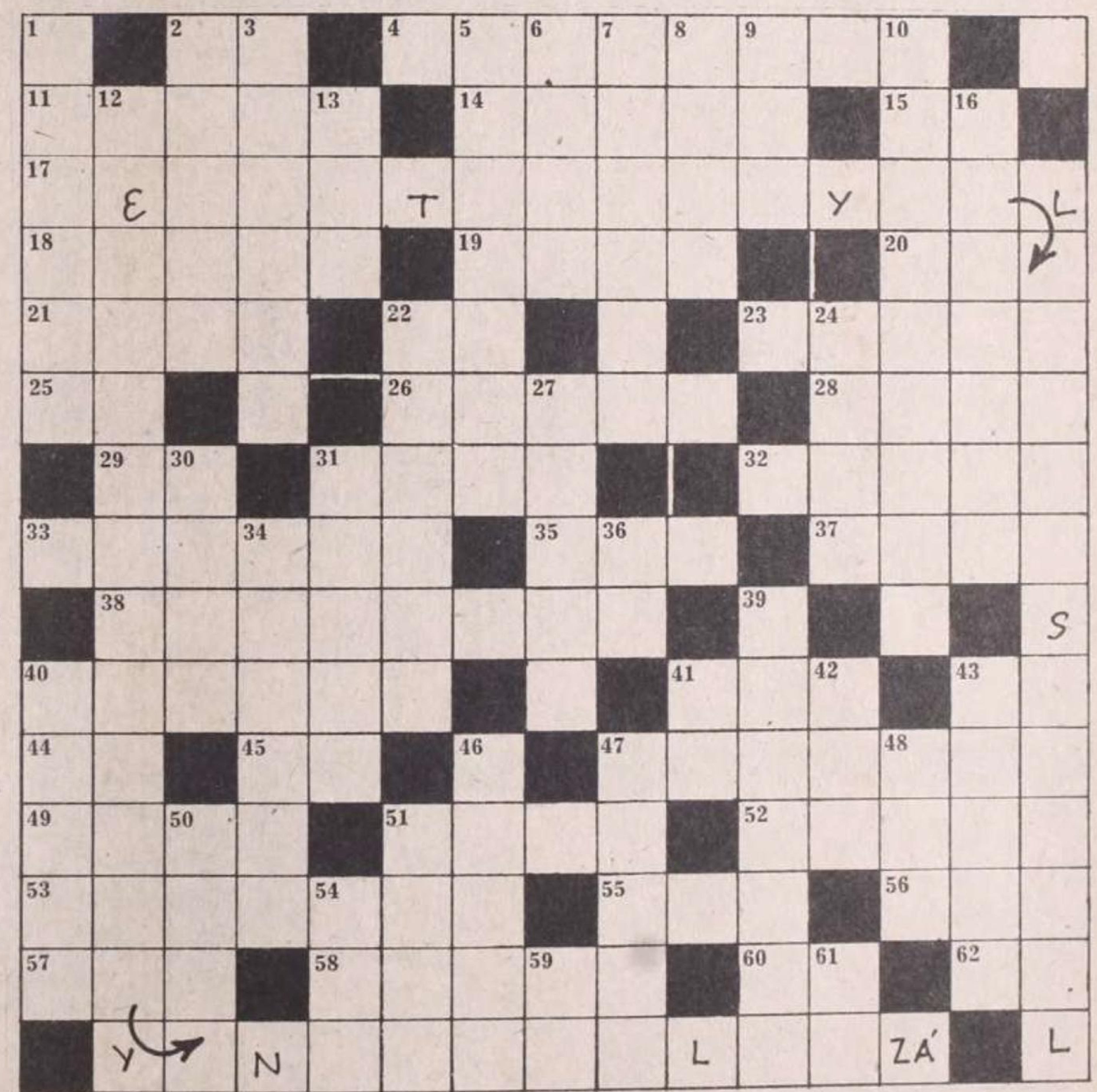
Hajdanán történt, hogy egy előkelő étteremben vacsorázott a dúsgazdag Rotschild bankár s amikor távozott, a zenészek tányérjára mindössze 1 pengőt dobott. Akkor mondta a zenekar prímása, Banda Marci: — Vízszintes 17 — függőleges 12. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 22-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

2. Az egyik Kisfaludy monogramja
4. Baráti társaság
11. Nem vidáman töltik ki
14. Költő, népszerű humorista (Gusztáv, 1818—1902)
15. D. K.
18. Aljas, megvetésre méltó
19. Nyugat-európai folyó
20. K-val: nyugatnémet kikötőváros
21. Nemesgáz
22. Római 105
23. Légyottok céljaira szolgáló szálloda
25. S. T.
26. Könnyeket hullajt valamiért
28. Mély bevágódás a hegygerincen
29. L. C.
31. Hal, mely a tengerből a folyókba vándorol
32. Kabbalisztikus műember
33. A textilipar egyik terméke
35. Makacs ellenszegülés
37. Híres strand Velence közelében
38. Hittudomány
40. Tetszetős, jó alakú
41. Hím állat
43. Papirosmérték
44. Lapunk monogramja
45. B. N.
47. Az olasz komédiák bárgyú bohóca (többes számban: Leoncavallo operájának címe)
49. Az USA egyik állama
51. Szavazatgyűjtő láda
52. A fegyelmezés gépies, lélektelen formája
53. Spanyol férfinév
55. Idegen pénznem
56. Nagyon öreg
57. Többnyire cselekvést fejez ki
58. Az az amerikai bíró, akinek nevéből a „lincs" szó származik
60. Az egyik nem
62. S. Á.

FÜGGŐLEGES

1. De bezzeg a kocsma . . .
2. Bányaközpont Baranyában
3. Nagyon gyenge minőségű
5. Borogatásra használatos folyadék
6. Édesanyánk
7. Tűzrakáshoz jól jön
8. Férfinév
9. . . . asaki (japán város)
10. Tengernagy
13. Az ügyész képviseli
16. Szabadon bocsát
22. Jó külsejű
24. Helyhatározó
27. Keresztrejtvényfejtéshez kell
30. A tölggyel rokon fa
31. Kormánykerék
34. Város a jugoszláviai Vajdaságban
36. Azonos betűk
39. Lisztes magjáért termesztett növény (más néven: pohánka)
40. A közelmúlt nagy magyar futballistájának beceneve volt
41. Rag
42. Végtag
43. A szép iránti érzék
46. Hadszíntér
47. Botrány, veszekedés — az alvilág nyelvén
48. Ital a fordítottja
50. Jó ötlet
51. Kérdőszó
54. Illetve — röv.
59. C. T.
61. Erdei állat

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-7 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

EGY KIS FÉLREÉRTÉS

című keresztrejtvény megfejtése:

— Nem is tudom, hogy mit feleljek, az ajánlata olyan váratlan.

200—200 forintot nyert:

Forgó Elemér, Mátranovák, Szabadság u. 155. 3144
Nagy Józsefné, Tiszaföldvár, Kurázsi szőlő 26. 5430
Balogh Dávid, Miskolc, Szentpéteri kapu 61. 3526

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Hihi: Kisebb-nagyobb vállalkozások

Peterdi Pál: Herkules

Föld S. Péter: Énekeljünk!

Pályázati felhívásunk: Hasonmások és csudabogarak jelentkezzenek!

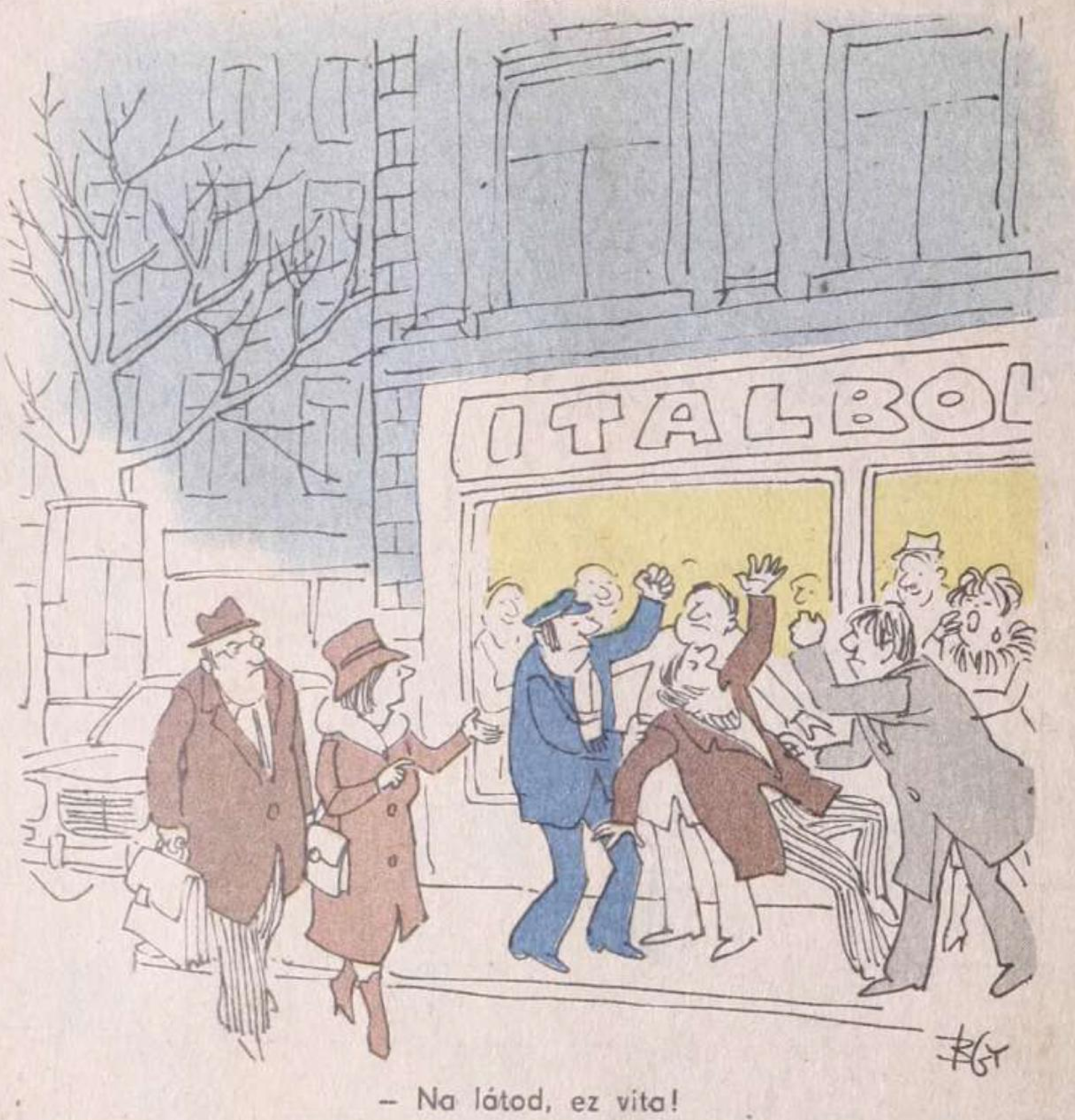
– Csak tudnám mire megyek veled, egy teljesen erőszakmentes világban!

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

– Egy bestsellert keresek: „Hogyan váljunk ipari országból agrár országgá?"

A KÉPVISELŐ FELESÉGE

– Na látod, ez vita!

– Hat újság szexológusának írtál, egyik sem ellenezte! Akkor mire várunk?

– Megint sokat beszélnek a hízásról, csak nem emelik az élelmiszerárakat?

UTOLSÓ KÍVÁNSÁG

– Minden áron dobozos sört akart inni!